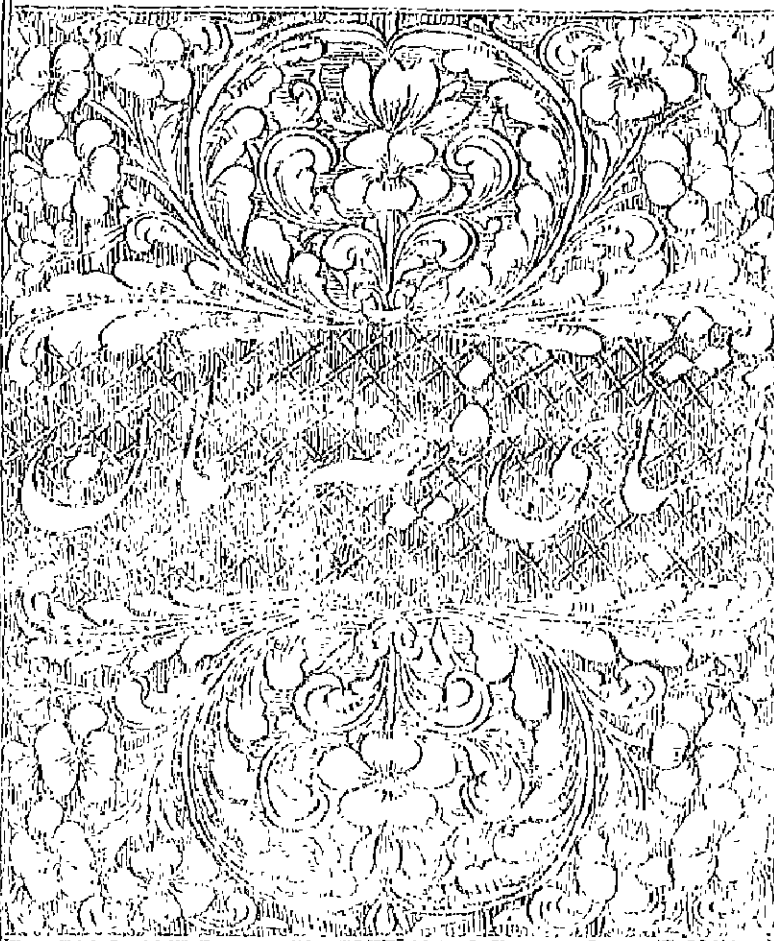

مناسبتی که در این روزها
عزیزان عجبینان

در این روزها
عزیزان عجبینان

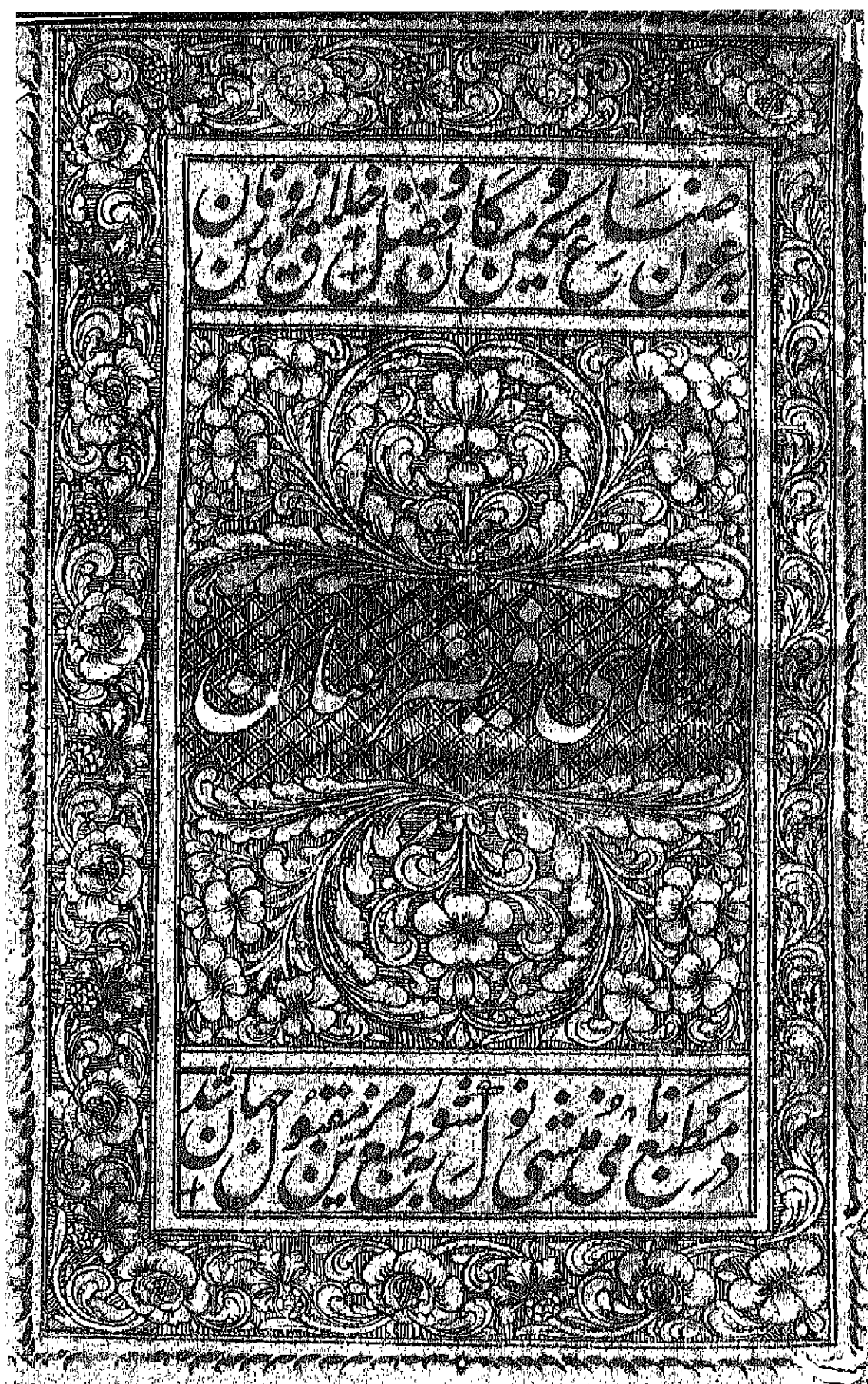
Abstract

PE12962

بسم الله الرحمن الرحيم

خوش رختی نظم بر قشای صاحب طلبیت که فکر و فکرو قامت تو بگفتن ای کفتم نیم نقطه نیست از قلم قدرت او
رنگ لسانی و بان بتقریر توصیف و فقرت شریعت که طواریط و دلیل افراد گوناگون است جز در کل خود بود و هر چه
از کتاب حکمت او خوشنویسی که قطعه به پیمان سرشت نبرد این خط غبار و تخلف فرمود و قلم کشی که ورق و گوش کاشا قلم
بهر مهر کشید و سپهر افشان دوراری زرافشان نو و قلم ریاض زرفشان آسمان و دایره هم کشید از انگشتان
کرده رنگین مطلع صبح انتخاب بنقطه بروی ثبت کرد و از آن قاصد نشسته گشتان را از قلم این خط رسان و خط
نظم از بر قلم در آورده و تقریر صحیفه بوستان از سیاهی سیه بهار سنبل و در میان دست خشی شکاف و نعمان ما
پیر و شنائی و شکر کف شکر حرف کرده شکستگی سطر زلف الف قامتان بهم و بان بخوش نگاری نماز
نقطه اکبر نگاری نشین دارنده دستی و کمی صرع ابروی نو ان ایردان جدا چشم بزربیب درست نویسی از
شر فیاب جربت حقیقتی هستی نظم زکات و لون کند کوئین پیدا کند هر چیز یابد یا بداید چه تو خیش
نعم و ورست و بقرب حضرت ایشان دل را مروت و قلم هر چند از قاف کوه فکر سرگرد ده و هزاران اهل
و جوهر رنگین معانی و مضامین از کان محجبه برآورد و عالمی که گوش و گردن عروس رحمت نورانی
رسالت را اگر پیش توان داد و یافته از دولت در سینه جای نهاده اند و در قلم چنانکه اگر بر هر کسی
نشاند که بساط قلم خود زنده و دم فرمای صحرای فراشته گشتگان در طی این جهان پیدا گردد
یا عصر خود را از انسانی ننهد چون فلک سیه با پرگار که در مدار دارد و در دنیا افتد تا جاودان شود زبان را

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

حامی اسلام نامی انام است که اقبال مانند غلام درباری دربارش اقبال نموده دولت ادا کرده که کثیر الفایده
 سواد نعمت ر بوده شیران پلین تم مشیه پیش زبردتیش زیر دست رد باده و گردان گردان بدن جودانه شیه با
 عدالتش از دست بی توان رو باده از صیت صولتش شیر شیره بنگه و باده مصروف لرزه و از سبب قوتش از
 آن قوت و تاب مانند زال در لرزه و منظر اسب نظم در کینا زجر فیض و احسان و امیر ملک دین احمد علی بنان
 تعاضد کرده نوابی بنامش که عالم پرورست انعام عاش دول او خالی از بخل ستانی سان که گفت جو و شر
 بسیار از بنیسان و بود دولت بدو نشان در کار پکنیز خاص و دولتخواه سرکار و تمامی ملک و اموال تبار
 بود و ملک بی دنیا و دوش و زرو مال و منال و جاه و اقبال و دربارش غلامی کرد اقبال و بر کارش
 از فضل یزدان و محمد احمد علی باد انگهان و عجمت و دین احمدی و الفت اکین محمدی بر لوح خیمه صفای
 چنان جب گزین که نسبت اسم و مناسبت نقش با نگین مصداق این قال و صدق این حال آنگاه در
 کینار و دو صد و سی و پنج هجری به تقصیه لباس پورا که باطل بت پرستان شیس را به نفس نفیس و شکوه
 او ای تصدیق جبار الحق و منق الباطل و سرچشم فتح و نصرت برافروخت و تجانه ریشکسته بر سرش پاسبان
 عباد و تخاصم اسلام و دست ساختن یعنی مسجدی بر لب دریا بنیبه زیست و پایه اطافت آب و رنگه نمود
 گرفت و با گنق اقامت تا قیامت جلوه استقامت و خواجه پیرفت الشاء الله تعالی چنانچه خیمه کشید بر لب
 تاریخ بکتابه تحریر کرده و تارخ گشته چون قوتش از فی بر بلا و اهل شریعت بی ادب و بی ادب جمع شد
 از بر و رستی دین و کفر شکستند و نعل انداده بانه پخته نواب محمد حامی اسلام و فوج و لوا و
 و شت از دست مبارک شکست و مسجد دین ساخته آنجا بنا که کفایت خود و مسجد نماز و دیگر مسجد مسجد
 بهشت نما و الیقین است چون تاقوس زین تو هم خودان و بدفع او و از هم شمس و سلمان و خبر شد
 حضور و سرور و عید به بین نواب دین اند علی خان و بدست خویشین بست و شکسته و بهجایش بر
 کرد و فرمان و لب دریا و آن مسجد و دیارم و به بجز فکر خود دم غوطه چنان که آورو دم و تاریخ
 سنو تر زو رشید و رخشان و روان گفتن زهی بروی دریا و بنا شد مسجدی گاه یکبختان و الیقین
 حامی اسلام امیر زین و وزیر شکن رستم چاکر که رشتند و کرده بنا مسجدی بروی نواب و صلح خنده
 و به نطقش بخش و با تعلق غلبی سن تاریخ او که گفت زهی مسجد که روح بخش و الیقین و بس

الشمس فی بیان
 درباری دربارش اقبال نموده دولت ادا کرده که کثیر الفایده
 سواد نعمت ر بوده شیران پلین تم مشیه پیش زبردتیش زیر دست رد باده و گردان گردان بدن جودانه شیه با
 عدالتش از دست بی توان رو باده از صیت صولتش شیر شیره بنگه و باده مصروف لرزه و از سبب قوتش از
 آن قوت و تاب مانند زال در لرزه و منظر اسب نظم در کینا زجر فیض و احسان و امیر ملک دین احمد علی بنان
 تعاضد کرده نوابی بنامش که عالم پرورست انعام عاش دول او خالی از بخل ستانی سان که گفت جو و شر
 بسیار از بنیسان و بود دولت بدو نشان در کار پکنیز خاص و دولتخواه سرکار و تمامی ملک و اموال تبار
 بود و ملک بی دنیا و دوش و زرو مال و منال و جاه و اقبال و دربارش غلامی کرد اقبال و بر کارش
 از فضل یزدان و محمد احمد علی باد انگهان و عجمت و دین احمدی و الفت اکین محمدی بر لوح خیمه صفای
 چنان جب گزین که نسبت اسم و مناسبت نقش با نگین مصداق این قال و صدق این حال آنگاه در
 کینار و دو صد و سی و پنج هجری به تقصیه لباس پورا که باطل بت پرستان شیس را به نفس نفیس و شکوه
 او ای تصدیق جبار الحق و منق الباطل و سرچشم فتح و نصرت برافروخت و تجانه ریشکسته بر سرش پاسبان
 عباد و تخاصم اسلام و دست ساختن یعنی مسجدی بر لب دریا بنیبه زیست و پایه اطافت آب و رنگه نمود
 گرفت و با گنق اقامت تا قیامت جلوه استقامت و خواجه پیرفت الشاء الله تعالی چنانچه خیمه کشید بر لب
 تاریخ بکتابه تحریر کرده و تارخ گشته چون قوتش از فی بر بلا و اهل شریعت بی ادب و بی ادب جمع شد
 از بر و رستی دین و کفر شکستند و نعل انداده بانه پخته نواب محمد حامی اسلام و فوج و لوا و
 و شت از دست مبارک شکست و مسجد دین ساخته آنجا بنا که کفایت خود و مسجد نماز و دیگر مسجد مسجد
 بهشت نما و الیقین است چون تاقوس زین تو هم خودان و بدفع او و از هم شمس و سلمان و خبر شد
 حضور و سرور و عید به بین نواب دین اند علی خان و بدست خویشین بست و شکسته و بهجایش بر
 کرد و فرمان و لب دریا و آن مسجد و دیارم و به بجز فکر خود دم غوطه چنان که آورو دم و تاریخ
 سنو تر زو رشید و رخشان و روان گفتن زهی بروی دریا و بنا شد مسجدی گاه یکبختان و الیقین
 حامی اسلام امیر زین و وزیر شکن رستم چاکر که رشتند و کرده بنا مسجدی بروی نواب و صلح خنده
 و به نطقش بخش و با تعلق غلبی سن تاریخ او که گفت زهی مسجد که روح بخش و الیقین و بس

انکه دانی بسیار دانی نهایت دانی فیض دل نثری که نیمیست بزرگان سخاوت تحریر یزد
القاب انکه عالی الفاظ مناسب مراد صاحب والامنا قسب عالی قدر والایه عالی مناصب بزرگان
لطافت اخلاق یا شرافت اشتقاق متکون وساده لطافت الطاف بیرون از میان مرتب چار باطن ملک
اخلاق و انسان تجا و زارش شرح و بیان آفات الطاف معدن اصناف اوصاف سر شریفه الوان
اعطاف مظهر صنوف انصاف منبع لطافت بیکران مجمع التفات فراوان عموما مکان عظیم الشان عظیم الانعام
قدیم الاکرام وسیع الاحسان کریم الاثنان عظیم المقام جلیل الاوصاف رفیع الاعتشام منبع الاحترام
مجسم الاشفاق محظم القدر فی الصدر دام شوکت و دولته و ادام الله شمسه یازادت مدارجها الفاظ
مناسب و بیکران صاحب که فرمای نیازمندان توجه فرمای مردان یا نهمندان مری فیض سران
سرفراز فرمای نیاز کیشیاں ممتاز ساز سخاوت اندیشیاں منبع عطوفت منظر شفقت مصدر اشتقاق سبب پایانه
مجمع اخلاق مریایه پشت پناه مردان تکیه گاه خدیوان اشوق سعادت طلبان شفیق فدویت جوان پرورش
برادران حقیقی و مجازی مصدر مکارم شفقت پرور می دام الطافه یا برکات یا اشتقاق هم بر لفظ صاحب زخان
ویرزا و شیخ و میر و سید و ششی و دیوان و ششی و همجدار و حکیم و محمود و ماثون و خالو و اخوان و غیره بعبارة
هر که نوشتن منظور باشد نویسد و از الفاظ تفقد است و تفقد است و عنایات و عطا طفت و عواطف و
کرمت و مرحمت و غیره اجترار نماید و اگر زن باشد ششقه ششقه خردان اشقیقه و غمخوار خردان
پرورش فرمای کمتر بیان کریمه عالیقدر و شفقت بجای ما در دام اشتقاقها یا الطافها و بر لفظ صاحب
از عزم خاله و مانی و همیشه و چنانچه یعنی سالی و ایدره صاحب یعنی چچی و نیکه صاحب یعنی بجهایی و خوشما
صاحب و صامن صاحب یعنی سمدین و غیره بعد القرب است هر که نوشتن منظور باشد نویسد و بیکر زن
غیر شسته دار آیینازی نویسد عفت پناه عصمت و شگلا سلما الله تعالی آداب این درجه
بعد ادای یا بعد از ادای آداب و بندگی یا پس از ابراز مرهم پرستندگی یا سرانگندگی مگر لفظ سرانگندگی
و ابراز درین زمان معیوب دانند بعد اظهار و اتب نیازمندی و انکسار و احراز و ابط تمندی و افتخار
یا توضیح بنوا بط تسلیات و تشریح یا توضیح یا تشریح قوا عدد بگیات یا توضیح مرهم سامد یا توضیح
ماریه مخصوص اجمار یا تشبیه مافی تسلیم و تکیه اساس و غیره و بیجا گزشتن شرافت کوشش و گزشتن را از هم

ع
نثری که نیمیست بزرگان
سخاوت تحریر یزد
القاب انکه عالی
الفاظ مناسب مراد
صاحب والامنا قسب
عالی قدر والایه
عالی مناصب بزرگان
لطافت اخلاق یا
شرافت اشتقاق
متکون وساده
لطافت الطاف
بیرون از میان
مرتب چار باطن
ملک
اخلاق و انسان
تجا و زارش
شرح و بیان
آفات الطاف
معدن اصناف
اوصاف سر شریفه
الوان
اعطاف مظهر
صنوف انصاف
منبع لطافت
بیکران مجمع
التفات فراوان
عموما مکان
عظیم الشان
عظیم الانعام
قدیم الاکرام
وسیع الاحسان
کریم الاثنان
عظیم المقام
جلیل الاوصاف
رفیع الاعتشام
منبع الاحترام
مجسم الاشفاق
محظم القدر فی
الصدر دام
شوکت و دولته
و ادام الله
شمسه یازادت
مدارجها
الفاظ
مناسب و بیکران
صاحب که فرمای
نیازمندان
توجه فرمای
مردان یا نهمندان
مری فیض سران
سرفراز فرمای
نیاز کیشیاں
ممتاز ساز
سخاوت اندیشیاں
منبع عطوفت
منظر شفقت
مصدر اشتقاق
سبب پایانه
مجمع اخلاق
مریایه پشت
پناه مردان
تکیه گاه
خدیوان
اشوق سعادت
طلبان
شفیق فدویت
جوان پرورش
برادران
حقیقی و مجازی
مصدر مکارم
شفقت پرور می
دام الطافه
یا برکات یا
اشتقاق هم
بر لفظ صاحب
زخان
ویرزا و شیخ
و میر و سید
و ششی و دیوان
و ششی و همجدار
و حکیم و محمود
و ماثون و خالو
و اخوان و غیره
بعبارة
هر که نوشتن
منظور باشد
نویسد و از
الفاظ تفقد
است و تفقد
است و عنایات
و عطا طفت
و عواطف و
کرمت و مرحمت
و غیره
اجترار نماید
و اگر زن
باشد ششقه
ششقه خردان
اشقیقه و غمخوار
خردان
پرورش فرمای
کمتر بیان
کریمه عالیقدر
و شفقت بجای
ما در دام
اشتقاقها یا
الطافها و بر
لفظ صاحب
از عزم خاله
و مانی و همیشه
و چنانچه یعنی
سالی و ایدره
صاحب یعنی
چچی و نیکه
صاحب یعنی
بجهایی و خوشما
صاحب و صامن
صاحب یعنی
سمدین و غیره
بعد القرب است
هر که نوشتن
منظور باشد
نویسد و بیکر
زن
غیر شسته
دار آیینازی
نویسد عفت
پناه عصمت و
شگلا سلما
الله تعالی
آداب این درجه
بعد ادای یا
بعد از ادای
آداب و بندگی
یا پس از ابراز
مرهم پرستندگی
یا سرانگندگی
مگر لفظ
سرانگندگی
و ابراز درین
زمان معیوب
دانند بعد
اظهار و اتب
نیازمندی و
انکسار و
احراز و ابط
تمندی و
افتخار
یا توضیح
بنوا بط
تسلیات و
تشریح یا
توضیح یا
تشریح قوا
عدد بگیات
یا توضیح
مرهم سامد
یا توضیح
ماریه
مخصوص
اجمار یا
تشبیه مافی
تسلیم و
تکیه اساس
و غیره و
بیجا گزشتن
شرافت
کوشش و
گزشتن را
از هم

[illegible]

لیکن وقت و قرار بدل کرد یا فریاد و فغان یا آه و ناله یا گریه و زاری یا اضطراب و آشوباری جزع و فزع را بکوت
و خاموشی مبدل ساخت یا با صبر و سکونت همدوش گشت یا قریب مصابت گشتم یا بعبر و سکونت نشستم یا بسکونت و
خاموشی پیوستم یا صبر را بر پایه سلامت و اطمینان دست صبر گزافتم یا در من صبر بنگاشت در دم یا بر ستون صبر و سکونت بگذاشتم
چون صد جفت انوس و صد نفوس یا در دنیا یا در بلاد احسن یا در همه بقا و افرایاد و آلاء یا نعم آبا می همیات
همیاست و ای صد و ای که ستر شنبه این سیمین صری ز و سر لایست فریادیده تشنه و دنیا کو می ست که لعش
سودای انگار آتش نه خمر خجانه این خراب آباد از خمار خرابی خمیر یافته یا گرفته و صعبای این صعبه که کعبه است
پایزفته این دار بیدار یا بیدار جامی صعبیت و آزار است نه منزل آرام و قرار ظاهر است که کسی در دنیا برای چند
از رفاهات جاگرد و در مجرب ضرورت بجای رود یا با جاده بیابان گام بنج یا قدم فرسایار گرای یا ره نورد یا سفر گزین
یا غربت پذیر یا مسافرت و دست یار بگیر یا روانه یار و انگلی پذیر یا راهی یا مسافر یا غریب نوای یا ملکه شود و حال آنکه
بجستاید و یا موافق رسم عالم امید آردن یا ملاقات کردن یا رجای مرجعت یا سعادتی باشد بهیچ یقین و
چهار آردگی و بخش بر دل گذرد و فراق آن کیم در چه شاق باشد پس انجین سفر اوقات دائمی که باز آمدن است
نار دریا مرجعت هرگز ممکن نیست چگونه یا چسان یا چه طور یا چه مشوال یا چه عنوان یا یکدم راه محل صبر سکونت غایب
لاکن چون این آمد و رفت باختیار حقیقی است و بنده را بوجوبی من الوجوه یا نوعی من الانواع یا طور
من الاطوار و هیچگونه دخل نیست شایسته جناب یا سزاوار آن خداگان یا لائق خداوان یا شایان شان ملازمت
یا مناسبت آن رفرا شناس حکمت الهی آنکه رضای مولی از همه اولی تصور فرموده یا رضای ملک العلم را مقدم
بر جمیع مرام داشته معظم مجمل انجین شکیبایی یا اعتصام فرمای ایزدی یا تمسک یا تسک گرین یا شستوش
یا نشست گزین بعروقه الوثقی مرضی آبی یا اقامت فرمای بزم مصابرت یا جلوس فرمای مسند صبر یا رونق افروز
و ساد و سکونت و مطبایار زینت بخش مجمل صبر و قرار شوند که ان الله یخ الصابرین و آن مسافر ملک بقا و
این دار دنیا غریبت فرمای ملک بالا یا نخواست گرین جهان جاودانی و گذراننده سکونت عالم فانی یا مسافر نزل قدم
قدم فرسای عالم عدم یا جاده نورد عالم مغفرت یا اقامت گرین ملک جنت آبی برای سلما طمین و امرار
مغفرت پناه یا بخدا آرا سگاه یا جنت نشین فرودس مکان عظیم و مقام آرامگاه زینت بخش گاشن فردوس
آسوده جنت الفردوس رونق افروز و از رنگ مغفرت غفران پناه مغفرت تاب یا مغفرت نصاب عروج و قرار

یا گلهامی انانی و امان الا مال که بدیاس گاهینش خاطر و بیانه دل از باوه مقصود و صفه های نشاط لب بر سر یا بلب یا لب
یا پرگشت یا شنیدن ثمره و نیست افزاشادی که خدائی فلان یا شادی کار خیر و خیر یا صبیبه یا بر خور داری فلان
یا شادی نسبت یا گنجی و غیره فلان خورسند فرما کردید و ظهور این ثمره شجره مراد یا مسوده و وجه تنها بشارتی است
که گشتان حیات و انا بهار انبساط شگفتگی گیرد یا نهارت پذیر باشد یا چنان شرف نیست که گلهامی شادی
بخران پریشانی پشیمون و گس و افسردگی پذیرد و تازه سازد گشتان موجودات آن شمال آبسال بختندی را در
گلهامان همیشه بهار سایه نورشید یا تپا پیما یا پیون پایم یا عالی یا والا یا شریف اگر اعمی ثمرات عمر طبعی نهال ساخته
خرم و خندان یا شگفته در یان یا سر سبز و شاداب و منتظر و مطر نصارت پذیر نصارت یا بداشته بران خد
و جمیع غولیا و ند فرخ و بهایون یا مبارک یا محمود و فرخنده یا سبزوار و مسعود و فرماید یا گردانا و کینا و اود
فرخنده که بخش یا زینت مبارکی عطا فرماید یا بجن فرخی مقرون فرماید یا فرخی فراوان که است فرماید
شکوه گذشتن مدت مدت مدید یا متماد یا متمادی یا دراز یا بسیار و کشید یا بجد یا
لا تعدو یا لا تحس یا بحساب یا بی قیاس یا بشمار یا موفور یا محصور یا ایام فراوان یا بیکران یا بے حد
یا بجد یا لا تعدو یا زاننده پایان یا افزون از میان یا زیاده از شمار یا بیرون از گفتار یا خارج از اطاق
یا بیش از تحریر یا رقم یا ترقیم یا بکارش و تقریر یا تنبیان گذشت و میگردد یا بگذشتن یا روبان نقض است یا باشد
یا بطوالت است یا منقضی است یا گشته یا گذشته یا سپری گردید یا در گذشتن است یا تمام شدی یا ایام جلوه نت
یا عرصه کثیر نقضا پذیر است یا مدت موفور و مبرور است یا مدت بحد و بانقضای پیوند و یاد پرست یا مدت
یا عرصه ایست یا روزهاست یا عرصه طویل گشته و مدت گشته یا روبه تطویل آورده یا بطوالت گشته
یا موفور عرصه مبرور یافته یا امر از دست یابد یا بر شد یا سالهاست یا روزها بشب آورده و شبها روز گردید یا مبرور
عرصه رو بطوالت است یا روزگار است که نوبت خیریت و اعتدال یا محنت و طسوت یا تندرستی یا امن و امان یا خیر
سلامت یا خرمی و عافیت یا شگفتگی و خرسندی یا خیر و صلاح یا امن و صلاح یا فرحت و بجاالی و ابتهاج ذات
والا یا عالی یا ستوده صفات کثیر عنایات سامی در جات موفور و المرحمت و نور المکرمت لازم الاتفات سرا
نوازشات قدسی صفات تجلی جمیع صفات سعدن البرکات مخزن عنایات سر شمیمه نقضات کافی تو جوات والی
و از انبساط الحسنات یا مزاج و حاج عطف و انتزاع سرا یا ابتهاج نوازش منسلج یا وجود با جود عطف و انتزاع

و غیره و اشرف باین الفاظ هرگز مذکور نسازند پس خوشتر است ان را با القاب والده و خیال نه را با القاب بشیر و خوشتر
 و بهتر است را با القاب برادر خود و بزرگ و همین را با القاب بھاجتی صاحبه باید گذاشت بعضی سده بن صاحب را
 ساس صاحبه نویسنده مخصوص برای همیشه و کلام همیشه و صاحبه یا خواهر صاحبه برادر پرور و شرفقت
 بجای مادر و زلفها باید نوشت که عبارت آداب و دیگر مقدمات اگر در بنجام قوم شود و اکثر عبارت تکرار خواهد یافت
 لهذا آنچه در درجه اندک حالی به نگارش در آمده همان را به تبدیل الفاظ مناسب این درجه ارقام نمایند و مناسب
 این درجه این الفاظ اند تفقذات و تقصیلات و عنایت و عاطفت و عواطف و کرمیت و معرفت و غیره و اگر آن
 حروف در درجه اندک عالی نوشته بشم به تبدیل آن کوشند برای زنان از درجه نایت عالی هم فرخت یا بهتر
 آداب بعد از گذارش مراتب قدس بوس یا بایوس شریف ذره مثال عرض حال بنیاد بایوس از ابلاغ یا بایوس
 او از مروت و عقیدت یا عبودیت یا استمدی یا نیا کوشی یا عقیده تمندی یا ارادت اندیشی یا تسلیم یا با وجوب
 یا خضوع و ششوع و رکوع فار و یا نه مقتدا نه یا قواعد تمندی یا عجز و اکسار یا ضراعت و انتہال یا کور نشات و
 بندگیات یا زین بوس یا خاک بوس و کونش تسلیم و تسلیمات فدویت یا کور نشات خادمانه یا مرهم اطاعت
 را نشانی یا شراط اطاعت و اعتقاد یا مراتب کثرت عبودیت گزینی یا قواعد فدویت نهادی یا خوانین جن
 آداب یا ششوع یا زینا آئین و ثلث عقیدت یا خلوص یا خلوص اعتقاد یا صدق ارادت یا حسن خدمت که در مرتبه
 مفاخرت و دنیا و آخرت یا وسیله تحمیل افتخار و وجانی یا ذریعہ رفیعہ یا علیمہ یا توبہ یا ششوع یا عجز و اکسار یا عجز و اکسار
 افتخار جوادانی یا طریقه یا حقہ یا ذریعہ فدویان عقیدت یا حقہ شیوہ سعادت سیدہ بندگان راسخ الاعتقاد
 و اثنی الاثنا و صادق الارادت یا ذریعہ افتخار دارین سر تابه مفاخرت کونین و ضمن آن مومن سست یا افتخار
 نیا کیشان عبودیت نشان یا شایان شان فدویان عقیدت نشان یا سزاوار کردار غلامان غلامی شتایا
 لائق بندگان بندگی آثار یا عقیدت و تارخیزان نیست یا نتوان بود یا عادت عبارت نشان ارادت نشان
 یا لازمه سعادت فدویان راسخ و ثابت قدم عقیدت مہم فدویت توام اطاعت بمقدم یا موجب کماهی
 عزت یا باعث مہابت یا تناسلی یا پنج حسنت و وجانی و شیمہ کبرکات جوادانی یا شیمہ کریمہ قومیمہ یا جمیمہ
 یا حقیمہ یا مستقیمہ یا قدیمہ یا جمیمہ یا شیمہ یا علیمہ یا رفیعہ یا منیعہ قومیمہ عبودیت کیشان سست یا دلیل
 والا کیل یا سبیل اکمل التوکیل یا مروت آریز و لاویز سعادت آمیز مفاخرت آگیز حصول سعادت عظمی

بجای مادر و زلفها باید نوشت که عبارت آداب و دیگر مقدمات اگر در بنجام قوم شود و اکثر عبارت تکرار خواهد یافت
 لهذا آنچه در درجه اندک حالی به نگارش در آمده همان را به تبدیل الفاظ مناسب این درجه ارقام نمایند و مناسب
 این درجه این الفاظ اند تفقذات و تقصیلات و عنایت و عاطفت و عواطف و کرمیت و معرفت و غیره و اگر آن
 حروف در درجه اندک عالی نوشته بشم به تبدیل آن کوشند برای زنان از درجه نایت عالی هم فرخت یا بهتر
 آداب بعد از گذارش مراتب قدس بوس یا بایوس شریف ذره مثال عرض حال بنیاد بایوس از ابلاغ یا بایوس
 او از مروت و عقیدت یا عبودیت یا استمدی یا نیا کوشی یا عقیده تمندی یا ارادت اندیشی یا تسلیم یا با وجوب
 یا خضوع و ششوع و رکوع فار و یا نه مقتدا نه یا قواعد تمندی یا عجز و اکسار یا ضراعت و انتہال یا کور نشات و
 بندگیات یا زین بوس یا خاک بوس و کونش تسلیم و تسلیمات فدویت یا کور نشات خادمانه یا مرهم اطاعت
 را نشانی یا شراط اطاعت و اعتقاد یا مراتب کثرت عبودیت گزینی یا قواعد فدویت نهادی یا خوانین جن
 آداب یا ششوع یا زینا آئین و ثلث عقیدت یا خلوص یا خلوص اعتقاد یا صدق ارادت یا حسن خدمت که در مرتبه
 مفاخرت و دنیا و آخرت یا وسیله تحمیل افتخار و وجانی یا ذریعہ رفیعہ یا علیمہ یا توبہ یا ششوع یا عجز و اکسار یا عجز و اکسار
 افتخار جوادانی یا طریقه یا حقہ یا ذریعہ فدویان عقیدت یا حقہ شیوہ سعادت سیدہ بندگان راسخ الاعتقاد
 و اثنی الاثنا و صادق الارادت یا ذریعہ افتخار دارین سر تابه مفاخرت کونین و ضمن آن مومن سست یا افتخار
 نیا کیشان عبودیت نشان یا شایان شان فدویان عقیدت نشان یا سزاوار کردار غلامان غلامی شتایا
 لائق بندگان بندگی آثار یا عقیدت و تارخیزان نیست یا نتوان بود یا عادت عبارت نشان ارادت نشان
 یا لازمه سعادت فدویان راسخ و ثابت قدم عقیدت مہم فدویت توام اطاعت بمقدم یا موجب کماهی
 عزت یا باعث مہابت یا تناسلی یا پنج حسنت و وجانی و شیمہ کبرکات جوادانی یا شیمہ کریمہ قومیمہ یا جمیمہ
 یا حقیمہ یا مستقیمہ یا قدیمہ یا جمیمہ یا شیمہ یا علیمہ یا رفیعہ یا منیعہ قومیمہ عبودیت کیشان سست یا دلیل
 والا کیل یا سبیل اکمل التوکیل یا مروت آریز و لاویز سعادت آمیز مفاخرت آگیز حصول سعادت عظمی

مفرد فرموده با سر پایداری و سعادت و حصول فرموده یا دژ اندوز مفاخرت و رود فرموده یا گرم فرمای و حصول
 گردید یا زینت مطالعه افروید یا چشم عالم را طالع انوار فرموده یا دیده را بنور مطالعه و دل را به بر یافت و حصول
 مستور یا پر نور و سر و فرموده یا صد و فرما کرد و بر صدر قدرت و منزلت نشاند یا به پر تو صد و نور بخش چشم مطالعه
 یا صد و نشین بزم صد و گردید یا در آینه و حصول حسن انعکاس بخشید یا با کار و آریا و آریا مانند جای پستان هما
 یازگسب باطل با یون صد و یا سایه بارک و حصول بر سر اندخت گدا و منصب شایسته با همی فرموده یا جوهر چرا
 درجه سلیمانی بخشید یا ذره بجان را به تپه خورشید تابان رسانید یا خاک نشین کوی محرومی ملازمت بر زمین افتاد
 بجزان عالی خدمت یا فردا و افتاده چاه حرمان و الا صحبت را به دستگیری صد و سرافراز نامه سر بلند می نموده
 یا بی سرو پا را به دستگیری خاص شرف اختصاص بخشید یا محفل و حصول را رونق افزا کرد و دید یا آیت صحیف هدایت
 یعنی و الا نامه سر اقامت نمود فرمای جهان و رود گردید به بر بجه و رود و مرمت آموخت و خرد و خرم گشت یا
 سرای سرفرازی فراوان و غیره متمایز با و دان یا در جهان یا به پایان یا نمایان یا بیکر ان یا زیاده از
 بیان حاصل گشت یا خرد و بهای و سر و تفاخر نامتناهی یا صد و بلند پایگی یا نمایان و الا دستگاری گردید یا
 بهره و افرازدن یا خرافت یا کامیاب به مفاخرت یا گردید یا صد و در گشت نشویش یا صد و در فین مشهور کمرست
 طویش مفاخرتی عطا نه فرموده که نام زندگی یا تاز نیست یا نام و اسپین یا نام آخرین یا نام نفس خیر یا نام نام
 یا تالب گور یا تابقیه عمر شاکر و عطا جدید ارج مناقب عالی یا ثنا گستر یا شاکر گدا به باشم یا با داسه شکمش
 طبیب اللسان و عذب الالبان یا تر زبان یا ثنا خوان آنجناب یا موبود ارج عالی مناقب یا و الا محاسن یا
 محامد شریف یا بشم یا سرفراز تو جهات عالیات فرموده یا شجر بدل نواز ثبات یا صرف عنایات ولی یا تفقدان
 یا تفعلات باطنی یا تو جهات قلبی گردید یا این خور یا خورده اشفاق و تفضلات و الا ابر عنایات عالیات
 اکاد یا طمع ساخت یا سعادت بر سعادت یا مفاخرت بر مفاخرت افروید یا آنکه در درجه اندک عالی و بسیار عالی
 و نهایت عالی فرق نیست که اندک عالی را الفاظ متضمن حکومت نوشتن تفضالت ندارد چنانچه فرماید یا بخشند یا نمایان
 یا دارند و بسیار عالی و نهایت عالی را این قسم الفاظ بمطابق آداب خوشنویسیست هر چند که کلمه بخشند یا عطا فرماید
 باشد و اگر اتفاق همین عبارت افروید به سبوی خود یا بطرف آن خیر را هیچ باید ساختن شلما فلان چیز عطا نیست
 شود و یا عینیت فلان چیز متناهی شوم سپای دریافت احوال مضمون کمرست ششوشن است و توضیح

مفرد فرموده یا دژ اندوز مفاخرت و رود فرموده یا گرم فرمای و حصول
 گردید یا زینت مطالعه افروید یا چشم عالم را طالع انوار فرموده یا دیده را بنور مطالعه و دل را به بر یافت و حصول
 مستور یا پر نور و سر و فرموده یا صد و فرما کرد و بر صدر قدرت و منزلت نشاند یا به پر تو صد و نور بخش چشم مطالعه
 یا صد و نشین بزم صد و گردید یا در آینه و حصول حسن انعکاس بخشید یا با کار و آریا و آریا مانند جای پستان هما
 یازگسب باطل با یون صد و یا سایه بارک و حصول بر سر اندخت گدا و منصب شایسته با همی فرموده یا جوهر چرا
 درجه سلیمانی بخشید یا ذره بجان را به تپه خورشید تابان رسانید یا خاک نشین کوی محرومی ملازمت بر زمین افتاد
 بجزان عالی خدمت یا فردا و افتاده چاه حرمان و الا صحبت را به دستگیری صد و سرافراز نامه سر بلند می نموده
 یا بی سرو پا را به دستگیری خاص شرف اختصاص بخشید یا محفل و حصول را رونق افزا کرد و دید یا آیت صحیف هدایت
 یعنی و الا نامه سر اقامت نمود فرمای جهان و رود گردید به بر بجه و رود و مرمت آموخت و خرد و خرم گشت یا
 سرای سرفرازی فراوان و غیره متمایز با و دان یا در جهان یا به پایان یا نمایان یا بیکر ان یا زیاده از
 بیان حاصل گشت یا خرد و بهای و سر و تفاخر نامتناهی یا صد و بلند پایگی یا نمایان و الا دستگاری گردید یا
 بهره و افرازدن یا خرافت یا کامیاب به مفاخرت یا گردید یا صد و در گشت نشویش یا صد و در فین مشهور کمرست
 طویش مفاخرتی عطا نه فرموده که نام زندگی یا تاز نیست یا نام و اسپین یا نام آخرین یا نام نفس خیر یا نام نام
 یا تالب گور یا تابقیه عمر شاکر و عطا جدید ارج مناقب عالی یا ثنا گستر یا شاکر گدا به باشم یا با داسه شکمش
 طبیب اللسان و عذب الالبان یا تر زبان یا ثنا خوان آنجناب یا موبود ارج عالی مناقب یا و الا محاسن یا
 محامد شریف یا بشم یا سرفراز تو جهات عالیات فرموده یا شجر بدل نواز ثبات یا صرف عنایات ولی یا تفقدان
 یا تفعلات باطنی یا تو جهات قلبی گردید یا این خور یا خورده اشفاق و تفضلات و الا ابر عنایات عالیات
 اکاد یا طمع ساخت یا سعادت بر سعادت یا مفاخرت بر مفاخرت افروید یا آنکه در درجه اندک عالی و بسیار عالی
 و نهایت عالی فرق نیست که اندک عالی را الفاظ متضمن حکومت نوشتن تفضالت ندارد چنانچه فرماید یا بخشند یا نمایان
 یا دارند و بسیار عالی و نهایت عالی را این قسم الفاظ بمطابق آداب خوشنویسیست هر چند که کلمه بخشند یا عطا فرماید
 باشد و اگر اتفاق همین عبارت افروید به سبوی خود یا بطرف آن خیر را هیچ باید ساختن شلما فلان چیز عطا نیست
 شود و یا عینیت فلان چیز متناهی شوم سپای دریافت احوال مضمون کمرست ششوشن است و توضیح

که یانه باید بستیاری صفت عطا نموده باینه یا بامرحمت بزرگانه مستحق که قبول افتد زهی غرضت و یا بدرجه
قبول مقرون شود از تفرقه فندی یا بنده پروری یا حقنوازی و درخواهد بود یا بعید یا مستبعد نیست یا اگر کما
اجابت در بر کشه گنجایش دارد و اگر غرضه انگیزه پذیرائی پیره یا حاضر یا بر خواره یا بر و مال از این کسرت
بعید نباشد یا اگر از رتبه اجابت سبب عذرت یا تبعاع پذیرد یا بگزیند یا بگزیند یا از وجه قبولیت دوری نگزیند یا از
پایه پذیرائی بعد از آنکه او بگزیند یا مسترد او نیاید یا مسترد او پذیرد و پذیرد سعادتمندان یا فی
فخر یا مفاخرت یا زنده اند که دست قبول بران یا برو یا بروی نهاد و شود یا تسعه اجابت یا بارقه اقبال یا
نور پذیرائی یا آفتاب قبول بران تا بد یا مفاخرت فدویان بالانها افزون تر یا زیاده تر ازین مضمونیت
که بجا قبول یا نظر اقبال یا چشم اجابت بران افتد یا بگوشت چشم انتفات ملاحظه رود یا معاشه شریف متوجه
یا آن شود و طلب چه چیز که ماحول از کارم عنایات یا امید از مرهم تفضلات و الاوائق یا بزرگان
و شوق یا امید واری یا بزرگان استواری که اگر بعنایت یا رحمت یا ادا و یا عطای فلان چیز در بران یا
در مرقه چشمان یا در بیان همه بران یا بران یا بران الاقران یا بران الاثقال و الاکثاریا بران صنوان یا بران
ادام یا چه بدوی هم شربان افزون متناز شود یا شوم یا سرخروئی یا سودا یا لاری یا با دوستی یا با پیوست
بدست آرد یا مسترد شود و زهی سعادت و نهی مفاخرت یا در این کسرت پروری و حقنوازی گنجایش دارد و اگر
این خورده عنایات حضور بامداد فلان چیز سر فرار کرد و از تفرقه گرم گشتی و طریقه بنده پروری و درخواهد بود
یا بامداد فلان چیز غرت بخش فدویان یا بعنایت فلان چیز بران الاثقال و او سرخروئی آماده فرماید یا نوازش
فلان چیز سر خراز فلک انحر که بران یا در چه افتخار خاکسار شود یا آبروی خاکسار مسترد فرماید بعنایت و کما
یا بچشیدن یا عطاسازی فلان چیز یا بعنایت یا مروت فرمائی یا ادا و نائی فلان چیز ممنون احسان یا ب
طباب انسان یا مقید و ام تفضلات گردد یا بعنایت عالی از روی گرم بخشی یا فیض بخشی فیض سانی عطا فرماید
یا مروت فرمائی فلان چیز شود یا بوجه عالی متوجه بعنایت فرمائی فلان چیز شود یا خورشید تو چه عالی
یا بارقه انتفات یا بعنایت و الا بر عطای فلان چیز یا بچشم امید که بعد و بر پایون رسائی یا بوصول سائل
جمل فیض فضا ئل یا ملکت حامل شفقت و لائل گرم شامل که است مائل بعنایت و سائل و فائز از نور مفاخر
و نیک نامی یا سر یا اندوز غرت و مباحات بوده باشم یا بشد یا بود و مفاخرت یا حاجات عالیات مظهر

اینکه بستیاری صفت عطا نموده باینه یا بامرحمت بزرگانه مستحق که قبول افتد زهی غرضت و یا بدرجه
قبول مقرون شود از تفرقه فندی یا بنده پروری یا حقنوازی و درخواهد بود یا بعید یا مستبعد نیست یا اگر کما
اجابت در بر کشه گنجایش دارد و اگر غرضه انگیزه پذیرائی پیره یا حاضر یا بر خواره یا بر و مال از این کسرت
بعید نباشد یا اگر از رتبه اجابت سبب عذرت یا تبعاع پذیرد یا بگزیند یا بگزیند یا از وجه قبولیت دوری نگزیند یا از
پایه پذیرائی بعد از آنکه او بگزیند یا مسترد او نیاید یا مسترد او پذیرد و پذیرد سعادتمندان یا فی
فخر یا مفاخرت یا زنده اند که دست قبول بران یا برو یا بروی نهاد و شود یا تسعه اجابت یا بارقه اقبال یا
نور پذیرائی یا آفتاب قبول بران تا بد یا مفاخرت فدویان بالانها افزون تر یا زیاده تر ازین مضمونیت
که بجا قبول یا نظر اقبال یا چشم اجابت بران افتد یا بگوشت چشم انتفات ملاحظه رود یا معاشه شریف متوجه
یا آن شود و طلب چه چیز که ماحول از کارم عنایات یا امید از مرهم تفضلات و الاوائق یا بزرگان
و شوق یا امید واری یا بزرگان استواری که اگر بعنایت یا رحمت یا ادا و یا عطای فلان چیز در بران یا
در مرقه چشمان یا در بیان همه بران یا بران یا بران الاقران یا بران الاثقال و الاکثاریا بران صنوان یا بران
ادام یا چه بدوی هم شربان افزون متناز شود یا شوم یا سرخروئی یا سودا یا لاری یا با دوستی یا با پیوست
بدست آرد یا مسترد شود و زهی سعادت و نهی مفاخرت یا در این کسرت پروری و حقنوازی گنجایش دارد و اگر
این خورده عنایات حضور بامداد فلان چیز سر فرار کرد و از تفرقه گرم گشتی و طریقه بنده پروری و درخواهد بود
یا بامداد فلان چیز غرت بخش فدویان یا بعنایت فلان چیز بران الاثقال و او سرخروئی آماده فرماید یا نوازش
فلان چیز سر خراز فلک انحر که بران یا در چه افتخار خاکسار شود یا آبروی خاکسار مسترد فرماید بعنایت و کما
یا بچشیدن یا عطاسازی فلان چیز یا بعنایت یا مروت فرمائی یا ادا و نائی فلان چیز ممنون احسان یا ب
طباب انسان یا مقید و ام تفضلات گردد یا بعنایت عالی از روی گرم بخشی یا فیض بخشی فیض سانی عطا فرماید
یا مروت فرمائی فلان چیز شود یا بوجه عالی متوجه بعنایت فرمائی فلان چیز شود یا خورشید تو چه عالی
یا بارقه انتفات یا بعنایت و الا بر عطای فلان چیز یا بچشم امید که بعد و بر پایون رسائی یا بوصول سائل
جمل فیض فضا ئل یا ملکت حامل شفقت و لائل گرم شامل که است مائل بعنایت و سائل و فائز از نور مفاخر
و نیک نامی یا سر یا اندوز غرت و مباحات بوده باشم یا بشد یا بود و مفاخرت یا حاجات عالیات مظهر

سبب است بوده باشد یا نباشد و تفاخر و اعزاز بوده باشد یا نباشد یا سفاخرت بخش سعادت طلبان یا بوده باشد یا نباشد
 عنایت نامحاجات تفضل آیات هر دو یاب تفاخر و دجانی یا بهره ورافقا و دانی فرموده باشد یا قلم فیض علم بیک
 انال کمال یا کم شامل یا کم است عامل یا باشد یا نباشد اصحاب را رفتن متابع فیض تابع ذریعۀ خسر و تقریر
 تفضل نامحاجات والا بوده باشد یا اجازت تحریر یا از نش نامحاجات از پیشگاه دعا طفت و تو بهاسته علما یافته باشد
 یا استیجازت ترقیم گرمی رقا ئم بیکرده باشد یا بیل توجهات با حرفه عنایات والا با صدرا افتخار نامحاجات و سایه ستار
 بندگان یا سرفراز فرمالی عقیده مندر ان بوده باشد یا نباشد ترک آداب زیاده سبادت ترک سعادت
 زیاده بشارت موجب خسارت سعادت زیاده ابرام مقتضای گشتاخی تمام زیاده حسن اوب ناموشی طلب زیاده
 سعادت مانع طوالت زیاده اظهار است و در از قریب حسن آداب زیاده ازین حسن سعادت زیاده طوالت موجب
 طوالت زیاده سعادت را مانع طوالت شناخته بانقدر که گفتا ساخته زیاده سبادت خارج از اورد سعادت زیاده
 از تکاب مشرک آداب زیاده ابرام خارج از اورد حسن کلام زیاده حد اوب نیافته اختتام شناخته زیاده اوب
 مجوز کاست لب زیاده انداز اوب موجب مانع حرکت لب زیاده مبالغه هرزه درانی است زیاده اطناب شبایان
 آداب سبقت زیاده گفتا شناخته آداب کوز زیاده طوالت آزدگی سعادت زیاده طوالت المبی مقتضای مقتضی یا خوا
 بی ادبی زیاده خامه فرسائی سربایه هرزه درانی زیاده سخن سخی موجب اوب سخی عجمارت لغافه بعونه سبقت
 از و تقدیر فروغ پذیر مطالعه کنیر یا ستغیر یا نور یا ملاحظه و پذیر یا مشاهد یا ملاحظه یا نظری نظیر یا شرفیاب نظر
 اطر فیض منظر ملاحظه یا بهره اندوز عالی ملاحظه یا مطالعه صاحب فلان باد یا شود یا دیگر دوا از نظر فیض منظر یا منظر
 فیض منظر اکسیر اثر اطر یا ملاحظه یا مطالعه صاحب فلان مشرف یا شرف اندوز یا بهره و یاب سعادت و حصول باد یا بالوالا
 جناب فیض تاب یا بالعالی حضور فاضل النور یا بگرامی خدمت فیض و بهت صاحب فلان حسن و حصول یا شرف
 قبول یا بد یا مین یا مرتب شود در پشت لغافه نویسد عریضه فدویت فدوی فلان یا معروضه ضراحت نیازمند
 روز فلان تا پنج فلان سه فلان مقام فلان در چه نهایت عالی چه چه و پدر و استاد و مشر
 و خسر و عالم و درویش حضرت خدایگان جناب قبله و کعبه و جهان یا قبله کون و مکان یا
 قبله دین و ایمان یا قبله دینی و کعبه یقین یا قبله دینا و دین کعبه حق و یقین یا قبله مجازی کعبه بی نیازی
 یا قبله صوری و معنوی کعبه ظاهر بی و باطن یا قبله حقیقه کعبه تحتیه یا قبله قبله پرستان کعبه

[illegible]

گراید شاید که غم نوح هم گفایت نماید و بیات خف ز بان بعد ز کنایه بهتر نیست که گفته اند را جلوه گری شاید دعا
 آری یا شده ای که بهشت اوراک و دولت سر را با سوا الفتن ببارد که خوشتر از آن یا نماند گاه بالائی است در چه بچشم نجوم
 دارد گذارش آن بواسطه آلات نگارش معاد هم اندازد تو هم در دست خنده اظهار قسم و مرقوم نماید یا ظاهر
 اشتیاق لب کشودن آب شیل کیل پیودن است بهشت شوق و گفتگوئی آید به بحر اندر سبیل آید
 و یک بیان شوق را لب چون کند میل که پیودن است آینه پیل و کیل و دیگر چون نویسم اشتیاق
 این دل مجروح را از کجا آرم حیات خضر و عمر نوح را به و یگر که قلم قصه شوق تو نویسد همه عمر به
 عمر خورشید و قلمه بیابان نیست و دیگر شوق و دیدار که مار ابدل انگار است به چون به تحریر در آریم که بس است
 و دیگر سالگر نویسم خفته شتائی به انداز شوق تو صد سال و کسایت باقی اندازد با انتقام آن می پروازد
 و ارتقام مدعی سازد از روی دیدار فرحت نگار از نگارش خامه بر کنار است ناچار مدعا نگار است شوق و
 فرحت طراز بدان غایت که اگر ^{مطهره و شریف} الفصای فلک و دیار و آب عمان نماید کنار کاغذ و دانه تصور کرده
 از آن تحریر نماید با دشت پیوست و هجوم نجوم بقدر گشت شمار نمودن یا شعر نیست لهذا آنرا خضر سجاد ^{مستطاب}
 و حسن ایام دانسته مطلب می نگار و یا بدرجه نیست که خامه بر کار با که معنی نگار نگار نامه مانی است و چه به پیر
 کار نامه دو جهانی اگر مسطری از آن تبسلیله ^{آرد} عشر عشرین آن به پیله تحریر بیان پذیر نخواهد بود و لهذا ^{مستطاب} انتخاب
 یا پرده خفا از پرده شاه مدعا بر می دارد و بعد کد رشته بنده ای شوق فراوان که مومن زبان لبان غمچه سرشته
 در بیان آن بسته دانست آب ده خیابان مدعا است یا دل تنید نماید شوق و دیدن نماید و در گفتن و نویسد
 یا اگر گفت و شنود ما و شماست ناچار اظواهر و حال و شوقیست ^{آید} شیتا ناگفته و آنچه باید به تحریر نمی آید اندازد
 میگرداید ^{مطهره} طهارت عرفی و مخلصانه ^{مستطاب} شایسته ^{مستطاب} حائنه ^{مستطاب} سمی از قریب بهشت سعادت و در بیان این اندازد ^{مستطاب}
 یا خلاف غلت دلی دانسته خرده رسان نیریت خود است چون تحریر انشای شوق کفیم تجاوز از اندازد است بپس
 جلی کردن مدعی نمی اولی شوق دریافت ملاقات آن خشریه و فاد و فاق که در سینه این شتاق چون سیلاب بهار
 جوش زن و شورش افکن است زبان نطق در بیانش ^{مستطاب} لکن با ^{مستطاب} یکم هر چند تکلم مانند اهی دست و پا نیز لکن است
 ساحل با نام دیگر و دهن آبی بر روی کار مدعا نویسی می آرد کشتا و در میان مرغ یا حراش یا کدیر خامه بر غیا از شیر
 و همان تحریری تقریر کشت نامه اشتیاق و بیاز از چاه و دوات یا شهر یا آسمان آب پوشی یا از آب ابریش پر و از و

یا دل بجا فکرت افتاده مهاجرت بنور سرور شنی نشاء مسرور روشن گردانید آئینه دل بپنجیل خاطر جلای
 خرمی بخشید یار و شاد کامی داد خاطر را ترین سرت و کاسرانی یا دل را محقرین یا قدرون یا مهر و نش یا هم آغوش
 رحمت و شادمانی گردانید یا شمول انواع انواع خرسندی و تقسام تمام خوشدلی یا موصول گوناگون یا فردان
 انبساط ساخت و ست یک رنگ را و ست و تنه شکفته دلی بدست آمد یا دست دوستان یک رنگ یکدست یکدست یکدست
 سبز گشت گل رنگین گردید و مرغ یا شام غلصان را بشام شادمانی معطر و عطر آگین یا معطر و عطر پرور و عطر آمو و عطر
 سبز سیر نمود و ابواب صبر و شاد بر روی و لبستانان محبت و اشک و کشور طبع غنچه خاطر ان فردان یا دل بسته خاطر
 بهجران را از غنچه قلوب منار قوت و سرورگی رنج مهاجرت برآورده یا غنچه باغ گردانید یا گل گل شکفته و موهو و خاطر
 یا مقصود و دلشک را با بادی سرور و نور و جمعیت نامحسوس رسانید بنیش افزای و دیده انتظار تو سکین یا دل
 گردید یا در صحن ساعات یا احیان و این اوقات یا آوان یا در شکفته ترین زمان طراوت بخش چستان مهر و
 یا ازگی ده و ده های شک لبان وادی محدودی گردید یا خاطر ان سرور سرگرمی محبت بخشید یا گرمجوشی محبت بنام
 آور و سپرد و از و دیگر کدشته محفل یک رنگی یعنی رنگین نامه بهار ترنمین رنگ افروز گلزارین در و در گردید یا باغ گل
 از گل و دغنی بهارین قیمة نرخی شعور شادمانی بخشش گلشن وصول گردید یا بهار و شادمانی تحریر یک سیر و وصول
 گردید یا باغ گل و دغنی اتحاد نامه سعوت مواد بر بام و صرح سر قوای رسانید یا در بان با نام اخلاص یعنی
 خلوص نامه خلعت خواص بذریعہ زمین یا با بادهای سطور یا لا خانه ایضاح معانی رسانید و امان کوه طور دغنی
 نامه تجلی ظهور افزای صبر و گردید و ارفع غار مجوری رافع صدای دوری یعنی نامه محبت شمول با دغنه نامه
 ساغر وصول گشت نامه مناسب به است سعوری یا خالص الصدق ملاقات ظاهر بی یا نام البدل مصاحبت
 ابدانی فتل العوض موجود است جسمانی یا قائم مقام معافه بدنی یا جسمی یا ابدانی یا اجسامی یا اکمل البدل ملاقات
 تن یا کالبد یا روح یا نفوس یا امارات معنی نامه سرا یا الهیات تر و دغنه نشاء گردانید یا بهار را انصاف یعنی
 بهارین نامه سرا یا خفته اص گوهر بار بار گردید بهار بهار یا حسان یعنی نگارین نامه گوهرین انیمه نمود و شاد
 بهار آراهی گلزار وصول گردید رنگین سحاب محبت یعنی بهارین صحیفه سر یا الفات گلزار سعوت به بارش ورود
 بهار و خشت و مقهور اهل خانه و انبساط یعنی صحیفه سر یا از شاد طرازی محفل ایصال گردید یا بهار یا انوار
 مراد دغنی قیمة سر یا اتحاد به فرع و به و در روشن ساز بزم و و اگر گردید و غنچه گلشن نشاء طرا یا انبساط

یا دل بجا فکرت افتاده مهاجرت بنور سرور شنی نشاء مسرور روشن گردانید آئینه دل بپنجیل خاطر جلای
 خرمی بخشید یار و شاد کامی داد خاطر را ترین سرت و کاسرانی یا دل را محقرین یا قدرون یا مهر و نش یا هم آغوش
 رحمت و شادمانی گردانید یا شمول انواع انواع خرسندی و تقسام تمام خوشدلی یا موصول گوناگون یا فردان
 انبساط ساخت و ست یک رنگ را و ست و تنه شکفته دلی بدست آمد یا دست دوستان یک رنگ یکدست یکدست یکدست
 سبز گشت گل رنگین گردید و مرغ یا شام غلصان را بشام شادمانی معطر و عطر آگین یا معطر و عطر پرور و عطر آمو و عطر
 سبز سیر نمود و ابواب صبر و شاد بر روی و لبستانان محبت و اشک و کشور طبع غنچه خاطر ان فردان یا دل بسته خاطر
 بهجران را از غنچه قلوب منار قوت و سرورگی رنج مهاجرت برآورده یا غنچه باغ گردانید یا گل گل شکفته و موهو و خاطر
 یا مقصود و دلشک را با بادی سرور و نور و جمعیت نامحسوس رسانید بنیش افزای و دیده انتظار تو سکین یا دل
 گردید یا در صحن ساعات یا احیان و این اوقات یا آوان یا در شکفته ترین زمان طراوت بخش چستان مهر و
 یا ازگی ده و ده های شک لبان وادی محدودی گردید یا خاطر ان سرور سرگرمی محبت بخشید یا گرمجوشی محبت بنام
 آور و سپرد و از و دیگر کدشته محفل یک رنگی یعنی رنگین نامه بهار ترنمین رنگ افروز گلزارین در و در گردید یا باغ گل
 از گل و دغنی بهارین قیمة نرخی شعور شادمانی بخشش گلشن وصول گردید یا بهار و شادمانی تحریر یک سیر و وصول
 گردید یا باغ گل و دغنی اتحاد نامه سعوت مواد بر بام و صرح سر قوای رسانید یا در بان با نام اخلاص یعنی
 خلوص نامه خلعت خواص بذریعہ زمین یا با بادهای سطور یا لا خانه ایضاح معانی رسانید و امان کوه طور دغنی
 نامه تجلی ظهور افزای صبر و گردید و ارفع غار مجوری رافع صدای دوری یعنی نامه محبت شمول با دغنه نامه
 ساغر وصول گشت نامه مناسب به است سعوری یا خالص الصدق ملاقات ظاهر بی یا نام البدل مصاحبت
 ابدانی فتل العوض موجود است جسمانی یا قائم مقام معافه بدنی یا جسمی یا ابدانی یا اجسامی یا اکمل البدل ملاقات
 تن یا کالبد یا روح یا نفوس یا امارات معنی نامه سرا یا الهیات تر و دغنه نشاء گردانید یا بهار را انصاف یعنی
 بهارین نامه سرا یا خفته اص گوهر بار بار گردید بهار بهار یا حسان یعنی نگارین نامه گوهرین انیمه نمود و شاد
 بهار آراهی گلزار وصول گردید رنگین سحاب محبت یعنی بهارین صحیفه سر یا الفات گلزار سعوت به بارش ورود
 بهار و خشت و مقهور اهل خانه و انبساط یعنی صحیفه سر یا از شاد طرازی محفل ایصال گردید یا بهار یا انوار
 مراد دغنی قیمة سر یا اتحاد به فرع و به و در روشن ساز بزم و و اگر گردید و غنچه گلشن نشاء طرا یا انبساط

یا اگر گشتن از تباطل یعنی نگین ملائقه سر یا انبساط در گشتن و در دگر گشتن بهار در آفرینش پیر سر و یعنی نه
تجلی جلوه پیرای شفاع صدور گردید موسی طوری و اینی صیغه پیرایا نور بارقه آفرین صدر و گردید و تامل سر
یا در اس محبت یا علم در سگاه مودت یعنی نامه سر یا الفت طالبان خلعت را افادت و در فرموده ناقه بی است
بر خواهی یعنی صیغه خبری یا مساویش گین سلور نامه کشای نخل صدر گشت بر جان بهار خلاص یعنی نامه
نهفته رقم منبطل تحریر گشت رسان یا معطر از شام و در گردید شایان بهای اخلاص یعنی بهایون صیغه سر یا
انقصا ص یا بهایون شمس پیرای محبت یعنی ساری اسرار سر یا مودت سایه ابدان فرقی وصول گردید با دبان
گشتی اخلاص یعنی صیغه خاص فالت خواص گوشت راج انقصا ص گشت خواص دریای اخلاص یعنی صیغه گوشت
موجب خیز و وصول گردید ساز و برگ بی برگان فراق یعنی صیغه اخلاق در ایام بار و اعتدال ایل و نهار خری
نظر از امر اگر گردید نامه شیرین رقم زین قلم علم آفرین میدان وصول گردید شمس طاق وفاق کماثر رواق
وفاق یعنی نگین نامه سر یا اشتقاق روشنی آفاق وصول گشت آئینه معتدل صداقت و صفای یعنی صیغه
صفت ادا چهره نامی هر دو فاکرید بهاد میسر برانی یعنی نامه شتری سعادت روشنی افزای جهان وصول گردید
مخزن اسرار محبت جامع روز مودت یعنی صیغه صفات مرتبت دل الفت منزلت را با اخلاق باطنی آگاه گردید
روای دولت اخلاص یعنی صیغه الفت رقم پرچم علم وصول گردید پیل دریای سر و یعنی رقمی امواج سسطو
عبور در چمن در جات گردید نامه محبت تحریر تو دو رقمی رقمی نیست تعبیر تقریر رای در این تحریر گردید تعبیر فرای
بار انامی یا آداب بخش یا هموری و در برانه قلب پادشاهان یا در پراختار دل بجزان زده یا خانه ویرانه خاطر
از ویرانه شایان بهاد یعنی نامه اخلاص نمود در این وصول بر سر دوستان افشاند تمیبه بارسی محبت یعنی رقمی
مودت قدیم مخلص را از آسایش و بجزان صفت و مشغول گردانید جز جان مخلصان صیغه خلعت نشان
رحمت پیرای خاطر بجزان گشت ماده مواد مودت کمال یعنی صیغه مودت عقاب یا محبت فصال معدوم
مفعول انشال در حال انتظار سر دم غم جویری گردید فرشته الهام محبت معنی یعنی نوشته و فاسر شسته در نگاه
خاطر پند پرده کشای چرخه وصل گردید که هر گز در آب سرور یعنی صیغه نشا انگیزه مضمون غیریت نبور اسوان
صدور اصل نشین که بجزان گردانید حساب گوهر بر اینی صیغه نشاط انگیزه مضمون خیریت غیر و به تخط خرمی آمیز
پنجهان محبت و روشانی نمود و مراتب صفات مرتبت یعنی نامه و فائز ملت جوهر نامی وصول گشت و این صفات

مشایع زبان آوری و عالی فرنگی مجموعه جامه نازخیالی نسجه کانه شیرین نقالی هسرت جریده زباندانی نالغ
بیست الموعو نظم بیانی لفظ معانی فصاحت معانی لفظ بلاغت نمونش فصاحت نمودی نکته سنج مراتب نظم پر دایک
آخر صرع رباعی عناصر مخزن اسرار سخن سنجی مطلع انوار سخن طرازی سلاست آداب تصنیف مرصع ششپای
غزل سجع و خاق بقوت فهم سالی لسان لسان و بز و ادراک زبان دان یا حسان زبان شری کافی و شریکی
دانی متوازن یافت لندا از دیوان مطارحات عرفیه یا خترحات رسمیه یا ختراعات عاسیه یا تحکفات مصنوعی
یا رسمیات اهل تلو و مضمون خلاصه الیه عانتخاب نموده یا منتخب ساخته یا چید فزود و آلفه بند بسیار دیوانان
مزید و ... و خاق مشتاق الوصول فلان که سوخته نازد فراق آن طاق آن خاق است بعد تالیس
اساس اخلاص و اظهار شوق و مافوق که از طوق تقریر و قید بیان خروج پذیرفته و تحریر و تسلیم آن خیل
غیب و اندیشه و خنم خیر و توجیه خیر و اشتیاق ملاقات آن مرغ نشین چار بالش رباعی عناصر نحوی مستتر
که در دیوان بیانش گنجایش پذیرد یا شوق سحریت کشیر هسرت بمصدق کل جسته و یکنه یو یا فیو یا فزود
یا آفاقا نوعی طویل نسج و در اگر عقل کامل و فهم سریع الا در که تادمت در چرخه بسیط افلاک را از تحریر یا
مشاکل و مشابه کارنامه مافی ناپه ضیعت نشود یا قریب نه است نگردد و یا هم آغوش فحالت دهد و ش پشیان
یا مقرون بافعال نشود یا این فعل را چون بل صحرای این گات یک سحر اشردن عبت نداند یا بدرجه نیست که
از معاشه و خوش قافیه قلم نگاشته شود لندا این غزلخوان بیست الحزن و محن و هاجرت قطع نظر از آن کرده بر فرد
قرطاس دعا طلبند و نیاید و این عبارت متناسب و ضی قافیه قدر استعداد و ناقص بقید تحریر و در هم به قوال و مسطر
هدهم بنم هدی و کشش سازهی نغمه سرای بهنگامه خرمی نوا سنج آهنگ نشاط ترانه طراز بنم ایض انبساط پیر
مجلس سرور پرده سرای مقام اخلاص نغمه آرامی محبت ترنم پیرای هسرت نوازنده رباب خلعت و اخلاط
سازنده آهنگ سورت و ارتباط طرازانه طراز خوش خیالی نغمه انگیز مجلس سرور سگالی یا عیش سگالی مخلص
رسته آهنگ سر و بخش بنم راگ و رنگ هدهوش مشوقه هسرت و شادمانی هم آغوش مجوده خرمی و کامرانی باشند
آوا سقام گزین دایره عشا قان رسته باز فلان هر چند از صفحه نامه به شرت تارهای مسطور قانون محبت و سر و ساز
و مضطرب قلم سرود اخلاص باطنی در پرده نیواز و لاکن ترانه هدی دم هسری باتسارگان سپر ترین میز دین ناچاران
خصوص جهان و کشش مدعاسر هسرت یا نغمه سرای مقام اخلاص فلان فی خامه هسرت کرون طنبور شناخته و از آواز

حروف شوق طرقت و دست ساخته شود رنگیز قنات اشتیاق است به طریقه بده ارباب نشاط نواز نواز ساز فسطاط
 قانون نواز نواز و انداز سرود پرواز کرشمه نواز نواز بر زم خوش ادا می سپرد آنگاه مقام دلربائی غیرت پری یا شکر
 یا غیرت فرمای یا محبت و زهر خوشتر می رشک که ای حور و پری تا اینده طریقه محفل نای و نوش آنگاه پرواز نواز کرشمه
 رونق افزای محفل سرور سرور باشد خدا الله تعالی درین عبارت نه اسباب علم متوفی مرقوم است چه عشوق
 جانانه بیجا باش و لبر بیداران و دلربای عیار و دلدار رنگ ساز یار و فادار دارام دل از دست دادگان دل آرای نواز
 افتادگان قرار خاطر بقراران آرام جان دلگدازان محبوبه خوابان جهان مرغوب محبوبان دوران دل آزار
 چنانکه شوق ختم گداز خوشترام میدان خوش ادا می رسد خرام سباط کج ادا می کج خرام طریق و غار است ادا می افتاد
 چنانکه ثابت قدم میدان ترگاری یا جنای کاری صفت آرای سرگشته عیاری یا دل آزاری جانانه یگانه دلربای فرزاد
 سسی سرگلستان محبوبی فردوزان شمع شبستان جانستانی یا خوبی سر و قدایتی قامت کمان ابر و انداز قیامت
 خورشید سر و چنان چرخ گداز شمشاد سرافراز گلشن آفرینی سرور ساری جو شاد و محبوبی و شاد و غنای گلزار لاله روی
 یا سر و دلجوی جوی جانستانی تدریس و نیکویی چمن غنچه دمانی یا شاد و دلستان گداز گیسو مقبول متفولان یا
 گشته گداز شیر ابر و رنگ افرود بهار خورنیزی دهن افشان آتش فتنه انگیزی شیرین دهن تلخ سخن سنگینی
 ناز کبریا بیاید کش چینه پیمان شکنی و جادوی باوه آستام خمره آتشکشی و بیگانه خوبی مرهم جرحت و لعل
 مایه راحت بهیر ابران رست قد کج ادا کرشته پنج ستم کوش دلستان جان بخش جان سوز دل نواز و آگاه
 طرز جود و جفا نا آشنای طرز غرور و وفا سیحای مودگان زهر ووری راحت غمزدگان قهر و محوری ترحم پرداز و زخم
 عاشق نواز نازگستر نیازی پرورد لبر پیشانی معشوق خوب خصال تسکین سینه مخوفان مرهم نه جرات پر خون
 جان و جسم جانانان برق خرم طاقت بی طاقتان یگانه جفا بیگانه و نا آرب در رنگ بهار نواز و صا طریقه
 جان جان نواز و شان معصوم و خاطر خانه بدوشان شمع دوران خانه خوابات تاب و توان بیداران و صیبا
 غزال آهوی یاشکین نوبی و شت نکویی محبوب گل روی غنیل گیسوی گلستان شگفته روی معشوق و دارام
 آرام جان یا کام جان من همان من زاده و جاله آواپ سوخته ناله و همجوری نقطه دانه و دوری
 آوار و گرد بیابان میایان اشتیاق سرگشته و شت و در شوق شوریده شکسته حال و دعوت پامال حزن
 رملال بخیر و خمناک آشفته سینه چاکه پستیابی تسکین ناشاد و اندوگدین پرشته جگر مجروح پیکر گردان

عسودای غنای زبان
 که شسته است به طریقه بده ارباب نشاط
 آنگاه چنانکه شوق ختم گداز خوشترام میدان
 شمع شبستان جانستانی یا خوبی سر و قدایتی
 عیار و دلدار رنگ ساز یار و فادار دارام
 افتادگان قرار خاطر بقراران آرام جان
 چنانکه شوق ختم گداز خوشترام میدان
 چنانکه ثابت قدم میدان ترگاری یا جنای کاری
 سسی سرگلستان محبوبی فردوزان شمع
 خورشید سر و چنان چرخ گداز شمشاد
 یا سر و دلجوی جوی جانستانی تدریس
 گشته گداز شیر ابر و رنگ افرود بهار
 ناز کبریا بیاید کش چینه پیمان شکنی
 مایه راحت بهیر ابران رست قد کج ادا
 طرز جود و جفا نا آشنای طرز غرور و وفا
 عاشق نواز نازگستر نیازی پرورد لبر
 جان و جسم جانانان برق خرم طاقت
 جان جان نواز و شان معصوم و خاطر
 غزال آهوی یاشکین نوبی و شت نکویی
 آرام جان یا کام جان من همان من زاده
 آوار و گرد بیابان میایان اشتیاق
 رملال بخیر و خمناک آشفته سینه چاکه

سرت تعیین یا رتبه سعادت اساس قوت است سرت انباشت بحیث لباس سرت قیاس راحت تراش
یا قیمة فرحت سطور سراسر و بحیث سطور راحت سطور مشحون یا ملو یا مقرون با نواح سرور یا لالال
سرور و سرور یا نامحور یا مشحون بر سرور و یا مکاتبه رحمت ظهور فرحت ظهور سرت مشحور یا مکتوب سعادت
حروف سرت ظروف فرحت مالوند رحمت ظهور و بحیث موصوف سعادت موصوف یا رتبه رحمت رقم
بحیث توانم خرمی الم فرحت هدم سرور به مقدم سرت شیم یا مفا و ضمه سرت الفاظ سعادت الفاظ سراسر یا
اختلاف یا زیبا فرحت افزا راحت سرت آرا نشا و انما انبساط آما و حصول خرمی نموده یا آورد یا ساخت
یا گردانید یا گردانید یا دست داد یا افزود یا رونمود یا رود او یا بر سرور گردانید کوا الف مندر رحمت
سرور میده یا مندر یا مسطور یا با بوا الم قوم بدر یافت آمد یا رسید یا معلوم شد یا مفهوم گشت یا مندر چه اش
بدرجه ایضاح رسید یا حرف بحر بر لوحه خاطر یا بر صفحه دل منقوش گردید یا مضمونش مفصلا و مشروحا
واضح شد یا دریافت شد یا دریافت یا بر مندر چه اش و قوف یافت یا مطلع یا آگاه گشت یا اطلاع و آگاهی
کما هی یا قیتم یا مطالب مرقومه دار رسیدم یا دعا را از ابتدا تا انتها یا جزو کل یا تمامه یا با استیعاب یا بشرح
و بسط یا تفصیل تمام در یافتیم یا مصلحه بود که بمطالعہ نیاید یا آنچه بقید خامه سعادت آورده بودند همه
خاطر نشین شد یا آنچه حق دریافت باشد در یافتیم یا آنچه باید و شاید بر مندر چه اش آگاه شدیم یا ساقط
یا قیمة سعادت رسید یا راحت رسان رسید گردید بر نور افزا که دیده منتظر سرور آرای دل منتظر گردید یا
گشت یا چه افزود و حصول گردید یا حصول مطالعہ گردید یا بمطالعہ و آید یا بلا خط پیوست یا معنی
نموده شد یا وصول انشراح آورد یا از نظر گشت یا هدوش مطالعہ یا بهترین ملاحظه گردید یا کاشفت
احال موضوع حالات کشف حقائق و صراح کوا الف شد حقائق مرقومه کما تحه یا کاشف یا کاشف
بوضوح پیوست یا دریافت انجامید یا احوال تفصیل تمام و کمال ظاهر شد یا مالات مندر چه در جلال
یافت یا آنچه مرقومه خامه سعادت یا رتبه خامه سعادت یا رتبه بزرگک سعادت یا نوکر یا خامه سعادت
فرحت انگیر سرت بیزد لا ویزا راحت ریز بود همه پای و مصلوح پیوست یا بوصول سعادت نامه طبعان
خاطر دست داد یا بوصول رتبه سعادت باعث سرور و سرور و سبب فرحت یا موصول گشت یا وصول
سعادت نامه موجب نزد خرمی گردید و دریافت خیریت یا افزا از مرتبه سرت تا بطر سانسید یا دریافت خیریت

۱۱ سرت تعیین یا رتبه سعادت اساس قوت است سرت انباشت بحیث لباس سرت قیاس راحت تراش
۱۲ یا قیمة فرحت سطور سراسر و بحیث سطور راحت سطور مشحون یا ملو یا مقرون با نواح سرور یا لالال
۱۳ سرور و سرور یا نامحور یا مشحون بر سرور و یا مکاتبه رحمت ظهور فرحت ظهور سرت مشحور یا مکتوب سعادت
۱۴ حروف سرت ظروف فرحت مالوند رحمت ظهور و بحیث موصوف سعادت موصوف یا رتبه رحمت رقم
۱۵ بحیث توانم خرمی الم فرحت هدم سرور به مقدم سرت شیم یا مفا و ضمه سرت الفاظ سعادت الفاظ سراسر یا
۱۶ اختلاف یا زیبا فرحت افزا راحت سرت آرا نشا و انما انبساط آما و حصول خرمی نموده یا آورد یا ساخت
۱۷ یا گردانید یا گردانید یا دست داد یا افزود یا رونمود یا رود او یا بر سرور گردانید کوا الف مندر رحمت
۱۸ سرور میده یا مندر یا مسطور یا با بوا الم قوم بدر یافت آمد یا رسید یا معلوم شد یا مفهوم گشت یا مندر چه اش
۱۹ بدرجه ایضاح رسید یا حرف بحر بر لوحه خاطر یا بر صفحه دل منقوش گردید یا مضمونش مفصلا و مشروحا
۲۰ واضح شد یا دریافت شد یا دریافت یا بر مندر چه اش و قوف یافت یا مطلع یا آگاه گشت یا اطلاع و آگاهی
۲۱ کما هی یا قیتم یا مطالب مرقومه دار رسیدم یا دعا را از ابتدا تا انتها یا جزو کل یا تمامه یا با استیعاب یا بشرح
۲۲ و بسط یا تفصیل تمام در یافتیم یا مصلحه بود که بمطالعہ نیاید یا آنچه بقید خامه سعادت آورده بودند همه
۲۳ خاطر نشین شد یا آنچه حق دریافت باشد در یافتیم یا آنچه باید و شاید بر مندر چه اش آگاه شدیم یا ساقط
۲۴ یا قیمة سعادت رسید یا راحت رسان رسید گردید بر نور افزا که دیده منتظر سرور آرای دل منتظر گردید یا
۲۵ گشت یا چه افزود و حصول گردید یا حصول مطالعہ گردید یا بمطالعہ و آید یا بلا خط پیوست یا معنی
۲۶ نموده شد یا وصول انشراح آورد یا از نظر گشت یا هدوش مطالعہ یا بهترین ملاحظه گردید یا کاشفت
۲۷ احال موضوع حالات کشف حقائق و صراح کوا الف شد حقائق مرقومه کما تحه یا کاشف یا کاشف
۲۸ بوضوح پیوست یا دریافت انجامید یا احوال تفصیل تمام و کمال ظاهر شد یا مالات مندر چه در جلال
۲۹ یافت یا آنچه مرقومه خامه سعادت یا رتبه خامه سعادت یا رتبه بزرگک سعادت یا نوکر یا خامه سعادت
۳۰ فرحت انگیر سرت بیزد لا ویزا راحت ریز بود همه پای و مصلوح پیوست یا بوصول سعادت نامه طبعان
۳۱ خاطر دست داد یا بوصول رتبه سعادت باعث سرور و سرور و سبب فرحت یا موصول گشت یا وصول
۳۲ سعادت نامه موجب نزد خرمی گردید و دریافت خیریت یا افزا از مرتبه سرت تا بطر سانسید یا دریافت خیریت

و تندرستی یا عافیت و خرمی یا نرسندی و آسودگی یا راحت و آسایش آن برادر یا آن سعادت آگاه بیشتر
فراوان و از تلاحم بسیار یا نرسختن بسیار و سرت بشمار محبت یا عشرت جمیع یا بی یالات و تعدد یا خرمی بیکاران
و نرسندی نمایان یا فرحت بیش از تحریر و سرت افزون از تقریر یا جسته از به فرحت بی اندازه همدست
و موصول گشت یا چون بی محجرب یا شمر حقوی یا شمل تقصیر حاوی بر خیر و سلامت یا شمر و سلطان یا رساننده
نوبت اسن و تندرستی بود و خرمی و نرسندی بر خرمی و نرسندی از خود و آفریننده جهان یا دارای و دران
یا دارنده زمین و آسمان آن اقبال نشان بر ادم با عیش و نشاط یا فرحت و انبساط شمول شارحان و
موصول کامرانی یا انحصار بلند بهر مند و اراد که تقویت و طمانینه خاطر از نشت روانگی از حینیکه با نظر
رفته اند یا روانه آن طرف شده اند یا جاده پیمای یا قدم فرسای یا گام پنج یاره نور و دیارهای آن نوار
گشته اند یا برواکی آن طرف پرداخته اند یا بر سر و آن صوب گردیده اند یا ایشان را مقصود بنده نموده ام یا بر
کرده ام یا آن صوب قدم برداشته اند یا بار او آن طرف پا براده اند یا آن عزیز المراتب یا عزیز الوجود را
اتفاق روانگی آن طرف شده یا افتاده یا با آن طرف سیر کرده اند یا سفر آن صوب گردیده اند یا مسافت آنجا در پیش
آمده است یا هر حله پیمای یا سفر گزین آن طرف گردیده اند یا از روز رفتن یا نوشتن یا آن تحریر یا آن حقیق تحریر یا
حالت تحریر یا حوال خیر یا شغال خود بر آن قلم یا بروی قلم یا به قلم نیامده اند یا از روز غیبت یا امر و
یا علی الاکان یا از یوم روانگی تا این دم یا تا این وقت نویذ خیریت خود بنگارش نیامده اند یا نه نوشته
یا نه نگاشته یا بمقتضی گذارش نگذشته یا بیا به تحریر یا بجایگاه تسطیر یا بجل ترقیم یا بر قلم یا به قلم نیامده اند
یا تحریر یا بنگارش نکرده یا بر قوم نساخته یا بنگارش احوال نپرداخته اند یا از احوال خود اطلاع نداده یا اطلاع
نساخته یا آگاه نکرده یا آگاهی نداده یا از روزیکه در آنجا رسیده اند یا فائز آنجا گشته یا تحریر یا حوال خود نپرداخته
یا با اطلاع دهی احوال خود تکامل و تسامیل پذیرفته اند یا در تحریر خیریت خود ثبت و ان پرداخته اند یا با
نساخته یا بنگارش حقائق آنجا درنگ ماراه داده اند یا تسامیل و مستی جائز یا روا داشتند یا
تسامیل بوده اند یا تحریر یا حوال یا تسطیر خیریت را یک نخت یا یکسر یا یک دست یا یک قلم قلم انداز
کرده اند یا تحریر خیریت خود را موجب سکین و باعث اطمینان یا سبب تشنه یا واسطه طمانینه خاطر
این جانب نساخته یا تحریر خیریت خود را فراموشی خاطر منظر و رحمت رسان دل تشنه و تندرسته و

[illegible]

نظر به اشتقاق بی وجود و نبود و موافق یکصد بیگانه سخته اراضی در وجه مدو معاش بنام سیدی مغزی الیه بطنش
 بعد بطین و نسلاً بعد نسل با دوا و انا معاش و مرفوع القلم کرده شد. باینکه زمین بنجر افتاده خارج جمع سوای مال
 سرکار در سواد موضع و همکار از جای نیک قابل زراعت پیوده به قبض و تصرف مومی الیه و اگر اندک حاصلات
 آن را صرف حوائج ضروری نموده بفرانغ خاطر و جمیع دول داعی بانجیه باشد و هر سال سند مجد و نه طلبند در پناه
 تاکید اکید دانسته حسب اسطور بل از تحریر تاریخ چهارم شهر و حجه سخته هجری ۱۰۲۲ و آنه با هم حاکم
 عزیز القدر غت نشان عزیز جان بعافیت باشند چون موزی یک صد بیگانه اراضی در سواد موضع همکار
 معموله برگشته و در وجه مدو معاش سید کریم الله از ابتدای فصل خریف سخته ۱۲۲۳ فصله مقرر و معاش
 نموده شد. باینکه گماشتهای چو و هریان و قانوگویان و امین کوری و مرد و در انجارتقه اراضی بنجر
 افتاده خارج جمع سوای مال سرکار در سواد موضع مسطور از جای نیک قابل زراعت پیوده چکاسته شده
 و به قبض مومی الیه و اگر اندک سال بسال حاصلات آن را صرف حوائج ضروری کرده و بنمای الهی
 اقبال مشغول و موظف باشند درین باب تاکید نموده دانسته موافق امر عمل نمایند و بسبیل مومی الیه اینکه
 رعایا را بحسن سلوک راضی و شاکر داشته چیر و تردوی کنانید باشند تحریر تاریخ هفتم رجب المرجب
 ۱۲۲۵ هجری چک ناممه اراضی مدو معاش با هم فضیلت پناه مولوی دلیل الله آنکه موزی
 یک صد بیگانه سخته اراضی لاخر اجمی سوای مال سرکار در سواد موضع حکام معموله برگشته شاه آباد لکهنو
 موافق پروانه حضور پر نور باستقوا بچو و هریان و قانوگویان و برضای زمینداران و بچو بچو گماشته
 و اراقتما و کل و امر الله چریک کشان جاعه عهده امده مرد و شهر دار و سلو و ذخیر و مرد و نه و ده باش
 به عرض و طول محدود و این حدود اربعه عر جریب مال پنجه عر جریب مال پنجه حد مطلق شرعی
 فلان حد مطلق اشاع عام حد مطلق زمین فلان موضع حد مطلق بتالاب پیمانده چکاسته شده
 مومی الیه و اگر اندک شت کرده شد که بذریعہ حاصلات آن داعی و دولت باشد تحریر تاریخ فلان ماه فلان سنه
 فلان پناه چو و هریان متصدیان حال و استقبالی برگشته شاه آباد علاقه سرکار سنبل معلوم نمایند
 بونج پیوست که مولوی مقصود علی بتدریس علوم دینی اشتغال دارند و از عدم وجه معاش بر تاسی
 عیال و اطفال مولوی مغزی الیه کمال در ماندگی و عسرت میگذرد و لهذا نظر به اشتقاق او شان کرده و در پناه

مقرر شد که این اراضی را در وجه مدو معاش بنام سیدی مغزی الیه بطنش
 بعد بطین و نسلاً بعد نسل با دوا و انا معاش و مرفوع القلم کرده شد. باینکه زمین بنجر افتاده خارج جمع سوای مال
 سرکار در سواد موضع و همکار از جای نیک قابل زراعت پیوده به قبض و تصرف مومی الیه و اگر اندک حاصلات
 آن را صرف حوائج ضروری نموده بفرانغ خاطر و جمیع دول داعی بانجیه باشد و هر سال سند مجد و نه طلبند در پناه
 تاکید اکید دانسته حسب اسطور بل از تحریر تاریخ چهارم شهر و حجه سخته هجری ۱۰۲۲ و آنه با هم حاکم
 عزیز القدر غت نشان عزیز جان بعافیت باشند چون موزی یک صد بیگانه اراضی در سواد موضع همکار
 معموله برگشته و در وجه مدو معاش سید کریم الله از ابتدای فصل خریف سخته ۱۲۲۳ فصله مقرر و معاش
 نموده شد. باینکه گماشتهای چو و هریان و قانوگویان و امین کوری و مرد و در انجارتقه اراضی بنجر
 افتاده خارج جمع سوای مال سرکار در سواد موضع مسطور از جای نیک قابل زراعت پیوده چکاسته شده
 و به قبض مومی الیه و اگر اندک سال بسال حاصلات آن را صرف حوائج ضروری کرده و بنمای الهی
 اقبال مشغول و موظف باشند درین باب تاکید نموده دانسته موافق امر عمل نمایند و بسبیل مومی الیه اینکه
 رعایا را بحسن سلوک راضی و شاکر داشته چیر و تردوی کنانید باشند تحریر تاریخ هفتم رجب المرجب
 ۱۲۲۵ هجری چک ناممه اراضی مدو معاش با هم فضیلت پناه مولوی دلیل الله آنکه موزی
 یک صد بیگانه سخته اراضی لاخر اجمی سوای مال سرکار در سواد موضع حکام معموله برگشته شاه آباد لکهنو
 موافق پروانه حضور پر نور باستقوا بچو و هریان و قانوگویان و برضای زمینداران و بچو بچو گماشته
 و اراقتما و کل و امر الله چریک کشان جاعه عهده امده مرد و شهر دار و سلو و ذخیر و مرد و نه و ده باش
 به عرض و طول محدود و این حدود اربعه عر جریب مال پنجه عر جریب مال پنجه حد مطلق شرعی
 فلان حد مطلق اشاع عام حد مطلق زمین فلان موضع حد مطلق بتالاب پیمانده چکاسته شده
 مومی الیه و اگر اندک شت کرده شد که بذریعہ حاصلات آن داعی و دولت باشد تحریر تاریخ فلان ماه فلان سنه
 فلان پناه چو و هریان متصدیان حال و استقبالی برگشته شاه آباد علاقه سرکار سنبل معلوم نمایند
 بونج پیوست که مولوی مقصود علی بتدریس علوم دینی اشتغال دارند و از عدم وجه معاش بر تاسی
 عیال و اطفال مولوی مغزی الیه کمال در ماندگی و عسرت میگذرد و لهذا نظر به اشتقاق او شان کرده و در پناه

آنکه مبلغ دویز هزار و پیمبر هفتصد و شصت و شش که گاشته میگرداند که در داخل فوطه خانه سرکار گردیده و تحریک تاریخ فلان ماه فلان سنه
 فلان چشمتی دستک با هم نیست مقدم بر وقت فلان آنکه مبلغ شصت و پیمبر بابت پانی دوم فصل خربین سنه
 فلان زود آمده و داخل سرکار ساز و درنگ بیان نیار و تحریک تاریخ فلان ماه فلان سنه فلان بر پشت نویسه
 یوسیه پیاده و شکلی یا ساز اول آنکه دوی خوراک و آنرا رهنده کند فاختگی سرکار با هم سعایا فاختگی با هم گناوه
 آنکه پنج محصول گاشته بابت سال فلان فیصد نامبرده بود و دام و دام بهر کار رسید دای و دوی بانی ناده لهذا
 این چند که بصورت فاختگی در غم شده که بشود باشد تحریک تاریخ فلان ماه فلان سنه فلان تسکست حایا سرکار
 تسکست سکه در همان موضع فلان ام چون مبلغ چهار صد و پیمبر بابت گاشته بود و فوطه مذکور مال سرکار بهر تاریخ
 بر دونه منقر بر آید اقرار نماید که در عرض سه ماه و اسان از هم نیکو نه یا سرچک یا پنج یا گونه عذر و جیاه بیان نیارم و اگر
 سبلغان بروی نه رسام غیاه و پیمبر بران نه هم نیاز آنرا نیند که به صورت تسکست نوشته و اوم که به وقت حاجت
 حجت باشد تحریک تاریخ فلان ماه فلان سنه فلان قبولیست سکه فلان و به فلان آنکه بر فلان ماه
 موضع فلان محمول بر گشته فلان متقابل و دو صد و پیمبر و پنج و پیمبر هیچ ساله از هم تسکست و به وقت انباشت سال و سنه فلان
 نهایت آخر سنه فلان فصلی و واجب پنج یا برضا و رغبت خود قبول کردم و اگر احتیاجا آفت از غمی یا حوائج بود و هر
 دفعه نقصان و تسکست و فوطه بابت بینه خود و قبول نمودم اقرار آنکه عایا بر رعایت و سکونت و فوطه مذکور که گذاروا
 در شصت و شصت و شصت سال سال فصل فصل فصل فصل فصل فوطه خانه سرکار می نمود و با شتم نیاز بران این
 چند که بطریق قبولیست نوشته و اوم که عذر الحاجت بکار آید تحریک تاریخ فلان ماه فلان سنه فلان استعفا
 سکه فلان و در فلان زمین در موضع فلان ام چون فوطه فلان براده ساله نیکو و انباره گرفته بودم و از
 عرض چهار سال بران قابض و تصرف ام درینو لا برضا و رغبت خود بگذاشتم و بلا مواخذة کا بر پر دازان
 سرکار و منت برادر شدیم نیاز بران این چند که بصورت استعفا نوشته و اوم که به وقت سنده باشد تحریک تاریخ فلان
 ماه فلان سنه فلان هجری رفته گذر بانان شواش عام و راه داران طرق از فلان شهر تا فلان شهر نند
 فلان فلان سواد اگران یا تجاریا تاجران مع چیل کوری تهمان را و عاگر می و بها گل پوری و پنج طائنه
 با نایات و دیگر اشیاء اجناس به فلان شهر میروند و محصول درینجا گرفته شد بعلت محصول افع و مزاجم نند
 و از خود و خود با سلامت بگذرانند تحریک تاریخ فلان ماه فلان سنه فلان بر فوطه سکه گذر بانان

یاسین بر کل جانب چپ چهره کمان و دیگر اجناس لاہوری زرد رنگ و فلانک بند سرخ شکرانی
 چادریشیم شنید بالا پنج بر شیم سرخ میدان سرخ زنجیر و ارچا گوشه چار تخم قبضه باریک موم جامہ پوش در
 کشش کیسان داخل تو شکا ز غالی شد پنچمین چهره بند وق لاہوری دسازیک فلوس بندتہ یا کیرک
 چوب چو لائی مثل دندان ویدیان آہنیدین سترین بند ناہمین غلاف باتنی سرخ قبض الوصول مسک
 ویند ارخان ولد کامکار خان بن سردار خان جعدار قوم افغان ملازم سرکار نواب مختار خان ببادرام چون
 مبلغ کیہزار روپیہ موجب پروانہ حضور پانور در و وجہ طلبہ از تحویل فلان قوطہ وار وصول یافتہ تقسیم یاران
 برادری نموده شد لهذا این چند کلمہ بطریق قبض الوصول تحریر یافتہ کہ عند انکسار بکار آید تحریر تاریخ فلان
 ماہ فلان سنہ فلان قبض الوصول بند وی سنگہ فلان ولد فلان ساکن فلان بلدہ ام چون
 بند وی مبلغ دو صدر روپیہ مرسولہ فلان از دکان فلان ساہو وصول یافتہ یا کردہ بخت تصرف خود
 آوردہ منابران این چند کلمہ بطریق قبض الوصول بقلم آنکہ بروقت دستاویز باشد تحریر تاریخ فلان
 ماہ فلان سنہ فلان از حوۃ البنی بد آنکہ ساہو کاران سہ کاغذ رسیدگی گیرند کی بجای سند گاہ دارند و دیگر
 بہ فرستندہ ہندوی بفرستندہ سوم عبارتی دیگر پشت ہندوی نویسیا بند باین طرز عبارت
 وصول مبلغ کیہزار روپیہ بابت ہندوی سنگہ فلان از فلان ساہو وصول یافتہ نام وصول کنندہ
 باعتماد پرچہ رسیدگی نویسیا بند و اگر باین طور نویسند بہتر است سنگہ فلان نام این قدر مبلغ بابت ہندوی
 مرسولہ فلان از دکان فلان ساہو وصول یافتہ قبض الوصول سنگہ فلان یومیہ دار ساکن فلان
 بلدہ ام چون مبلغ این قدر بابت تنخواہ یومیہ سال فلان از فلان ٹیکہ دار فلان پرگنہ تمام و کمال
 بقرض وصول آوردہ اند این چند کلمہ بطریق قبض الوصول قلمی شد کہ عند الوقت سند باشد تحریر تاریخ
 فلان ماہ فلان سنہ فلان ہجریہ بقدر سہ قبض الوصول القرض سنگہ نو خان برادری سردار فلان
 جعدار ملازم سرکار ام مبلغ ہشت روپیہ بوجہ چٹھہ حال از دکان فلان ساہو قرض گرفتہ بقرض خود
 آوردہ منابران این چند کلمہ بطریق قبض الوصول نوشتہ آوردہ کہ سند باشد تحریر تاریخ فلان ماہ فلان
 سنہ فلان قبض الوصول اہل اختیار مثل علما و شایخ و دیگر امرا
 مبلغ دو ہزار روپیہ بابتہ دو ہزار فلان ساہو یا حقارت یا تہال بمعوض وصول آوردہ شد منابران

این چند کلمه بطریق قبض الوصول مرقوم شد که عند انکار یا بکار آمدن تحریر تاریخ فلان ماه فلان سنه فلان اهل دنیا
در تسک و فاعظی و غیره تدبیر داشته باشند و با الفاظ العید در نمایند تا از غلطی تو کو و غیره آنچه بملفان طلب
تو کو می نمقر است سال فلان در سر کار بود و تمام و کمال از فیله و در سر کار و رسول به یغتم دای و دوری بسته
نازده اگر بار دیگر دعوی نماید عند الشریع باطل و باجموع است بنا بران این چند کلمه بطریق فاعظی نوشته و اما
که بروقت حاجت ندهد باشد تحریر تاریخ فلان ماه فلان سنه فلان باید در است که فاعظی برود است
یکه قید و وضع ملحق قید و روی نماید و بملفان تو کو شود و متعلق آنکه بفظ آنچه مرقوم کرد و فاعظی
منکه دلیل سائیس لازم سرکارم چون طلب چهار ماه من ابتدای ماه رمضان المبارک غایت آخر ذیحجه دام
بعضی و وصول آوردن دای و دوری باقی نمانده اگر بار دیگر دعوی نماید عند الشریع شریعت کاذب و دور و گویا
بنابران این چند کلمه بطریق فاعظی نگاشته اند که بروقت اعتیلاج دستا و نیز باشد تحریر غره ماه فلان سنه فلان
فاعظی اهل اتیان چون تلف یکدیگر و پیوسته است و باهم از دکان فلان سایه تمام و کمال بعضی ایضا
آورده شد روی باقی نمانده بنا بران این چند کلمه بطریق فاعظی بکلم آمد که عند الحاجت بکار آید تحریر تاریخ فلان
اه فلان سنه فلان بی العبد عبد الله نام خود ثبت نماید و چنانکه منکه و گویا شاد ساکن بر بی ام چون بعد و گویا
در سر کار و ابا صاحب بهادر معرفت فلان صاحب تو کو کرده ام اقرار آنکه اگر اینجا را در صورت مرجع است
تقدیر و بظهور رسد از عهده آن جواب گویم یا جوابی نیاید بنابران این چند کلمه بطریق چکله نوشته و آدم که
سند باشد تحریر تاریخ فلان ماه فلان سنه فلان چنانکه در چکله هر یک چه بقر نیست اگر جرمانه قرار یافت
جرمانه و اگر قید خواهر یافت اظهار قید و باهم سایه باهم و غیره باید نوشت علی هذا التیاس سقظی نامه است
منکه مستمند خان سوار بهر ای بند خان محمد لازم سرکارم چون اسب مرگسته زیر سواری بنده در او رنگه ابا
برض جو غمه سقط شده دل غم بریده نزد خود نگه داشته ام هر کس از کو اوال و پیادگان چو تره قصبه مذکور و ملا
و آگاه یا اطلاع داشته باشد در هر دو گوی خود برین سقظی نامه ثبت نماید و اگر نتواند بدگیری اجازت دهد
که عند الله با جود عند الناس مشکور خواهد شد تحریر تاریخ فلان سنه فلان غرق نامه است
منکه فلان سوار بهادر فلان محمد لازم حضور ام چون از قصبه بلا سوار بهادر پوری آمد ام اسب
سبزه که زیر سواری داشته سبب اکثر شایب و در پایی پلا که با غرق شد هر کس از زمینداران دولت قربان

ماه فلان سنه فلان ملکیک نامه انکه بکشد تبارک و تعالی و السلام علی سید الانبیاء محمد المصطفی و آله الطیبین
 و در حقانیه تقنی هر علم و هر فضل و هر شرف و صفا بر قاضی و مفتی و متولی و دیگر شرفای این الماد و مفتی و محاسب نامه که بنام
 رمضان المبارک بر خود دار امیر علی همشیره زاده خود را طلال المده عمره و زیاده بقره در فرزندگی گرفته تربیت و پرورش نمود
 و بر جمیع مال و متاع خانه زمین داری و ملک که در صحن حیات بقضیه ملکیت خود میدارد و بلا شرکت و دیگری بران چنین
 و تصرف اموالی و مختار و قائم مقام خود کردم و در زندگی و حجت بنفس و ثبات عقل بر جمیع اموال ملکیت خود انست و بر
 و اوم اگر کسی بعد من دعوی ملکیت نماید عندا شرع نامشروع و غیر صحیح باشد باین بران این چند کلمه بطور ملکیک
 نوشته شده که بر وقت سنه باشد تحریر تاریخ فلان ماه فلان سنه فلان حکم نامه و منصف است نامه مایا که
 سعد الله ولد و جید الدین و گل خان بن کبیر خان ساکن قصبه فلان ایم چون مقدمه مستقران بابت قرض
 و پیش است و انفصال نمی یابد بخو که شیخ امیر الله که مکرر و منصف و طایفین اند بقضیه رسانند بهر صورت ما را قبول
 است از مرضی و تجویز شارالیه نسزد و تجا و ز و سرتابی بیایان خواهد آمد باین بران این چند کلمه بصورت حکم نامه و
 چنانکه نوشته و او شد که سند باشد تحریر تاریخ فلان ماه فلان سنه فلان محضر و بصورت حال
 انشاء و در کتب بقیه فائده انهم قصبه سوال می کنند و انشاء و بقی خود خواهم فلان و ولد فلان مرحوم ساکن قصبه
 فلان از قصه عظام و منقبتان و ذوق الاخرم و دارا کین دین و علای اسلام و فضیلهای شرع متین و شایع کرام
 و قانون گویان است گو و منصف باین بار اللهام و باشند گمان محله و جمهوران نام از خواص و عوام برین معنی که مضمون
 فلان محمول بر گنه فلان متعلقه نویی بری از ابا و اجداد و منقر بصورت جاگیر التما بموجب فرامین و پروا نجات
 ناظران ملک کثر و دیگر اسناد و حکام محال خارج جمع سوای مال سرکار دعاف و مرفوع القلم است چنانچه تا حال
 این سطور بر دانت سطور قابلین و تصرف ام و درینولا بقضای الهی تاریخ هشتم شمشیر شعبان اعظم بنام نیم شب که
 و زوان بجان این سائل افتاده تمامی اسباب خانه و پارچه و ظرف و غیره بهسرت بردند که غذا اسناد و موصی مذکور
 که در بسته های کاغذ بسته بودند منع انکث البیت بدزدی رفتند کسی که بر حدق این حال و صحت امین قال
 اطلاعی داشته باشد برین پرچه قزطاس گواهی و مهر خود ثبت نماید و اگر نوشتن نداند بدیگری اجازت دهد
 که عند الله با جود و عدالتش مشکور شود و تحریر تاریخ فلان ماه فلان سنه فلان همچنین سوخت نامه و غرق
 و گناه و اگر بشهرای و در نویسنده این مضمون بصورت حال محمد کریم خان و محمد عظیم خان

سند
 انکه بکشد تبارک و تعالی
 و در حقانیه تقنی
 هر علم و هر فضل
 و هر شرف و صفا
 بر قاضی و مفتی
 و متولی و دیگر
 شرفای این الماد
 و مفتی و محاسب
 نامه که بنام
 رمضان المبارک
 بر خود دار امیر
 علی همشیره زاده
 خود را طلال المده
 عمره و زیاده بقره
 در فرزندگی گرفته
 تربیت و پرورش
 نمود و بر جمیع
 مال و متاع خانه
 زمین داری و ملک
 که در صحن حیات
 بقضیه ملکیت
 خود میدارد و بلا
 شرکت و دیگری
 بران چنین
 و تصرف اموالی
 و مختار و قائم
 مقام خود کردم
 و در زندگی و حجت
 بنفس و ثبات عقل
 بر جمیع اموال
 ملکیت خود انست
 و بر و اوم اگر
 کسی بعد من دعوی
 ملکیت نماید
 عندا شرع
 نامشروع و غیر
 صحیح باشد
 باین بران
 این چند کلمه
 بطور ملکیک
 نوشته شده
 که بر وقت
 سنه باشد
 تحریر تاریخ
 فلان ماه
 فلان سنه
 فلان حکم
 نامه و منصف
 است نامه
 مایا که
 سعد الله
 ولد و جید
 الدین و گل
 خان بن کبیر
 خان ساکن
 قصبه فلان
 ایم چون
 مقدمه
 مستقران
 بابت قرض
 و پیش است
 و انفصال
 نمی یابد
 بخو که
 شیخ امیر
 الله که
 مکرر و
 منصف و
 طایفین
 اند بقضیه
 رسانند
 بهر صورت
 ما را قبول
 است از
 مرضی و
 تجویز
 شارالیه
 نسزد و
 تجا و ز
 و سرتابی
 بیایان
 خواهد
 آمد باین
 بران این
 چند کلمه
 بصورت
 حکم نامه
 و چنانکه
 نوشته و
 او شد
 که سند
 باشد
 تحریر
 تاریخ
 فلان ماه
 فلان سنه
 فلان محضر
 و بصورت
 حال
 انشاء و
 در کتب
 بقیه
 فائده
 انهم
 قصبه
 سوال
 می کنند
 و انشاء
 و بقی
 خود
 خواهم
 فلان و
 ولد
 فلان
 مرحوم
 ساکن
 قصبه
 فلان
 از قصه
 عظام
 و منقبتان
 و ذوق
 الاخرم
 و دارا
 کین دین
 و علای
 اسلام
 و فضیلهای
 شرع
 متین و
 شایع
 کرام و
 قانون
 گویان
 است گو
 و منصف
 باین
 بار
 اللهام
 و باشند
 گمان
 محله و
 جمهوران
 نام از
 خواص و
 عوام
 برین
 معنی
 که مضمون
 فلان
 محمول
 بر گنه
 فلان
 متعلقه
 نویی
 بری از
 ابا و
 اجداد
 و منقر
 بصورت
 جاگیر
 التما
 بموجب
 فرامین
 و پروا
 نجات
 ناظران
 ملک
 کثر و
 دیگر
 اسناد
 و حکام
 محال
 خارج
 جمع
 سوای
 مال
 سرکار
 دعاف
 و مرفوع
 القلم
 است
 چنانچه
 تا حال
 این
 سطور
 بر دانت
 سطور
 قابلین
 و تصرف
 ام و در
 اینولا
 بقضای
 الهی
 تاریخ
 هشتم
 شمشیر
 شعبان
 اعظم
 بنام
 نیم
 شب که
 و زوان
 بجان
 این
 سائل
 افتاده
 تمامی
 اسباب
 خانه و
 پارچه
 و ظرف
 و غیره
 بهسرت
 بردند
 که غذا
 اسناد و
 موصی
 مذکور
 که در
 بسته
 های
 کاغذ
 بسته
 بودند
 منع
 انکث
 البیت
 بدزدی
 رفتند
 کسی
 که بر
 حدق
 این
 حال
 و صحت
 امین
 قال
 اطلاعی
 داشته
 باشد
 برین
 پرچه
 قزطاس
 گواهی
 و مهر
 خود
 ثبت
 نماید
 و اگر
 نوشتن
 نداند
 بدیگری
 اجازت
 دهد
 که عند
 الله
 با جود
 و عدالتش
 مشکور
 شود و
 تحریر
 تاریخ
 فلان
 ماه
 فلان
 سنه
 فلان
 همچنین
 سوخت
 نامه و
 غرق
 و گناه
 و اگر
 بشهرای
 و در
 نویسنده
 این
 مضمون
 بصورت
 حال
 محمد
 کریم
 خان و
 محمد
 عظیم
 خان

ان

زمین و در وی نامی نیز نه بدین جهت که بجای الفظ بائع کلامی است و نوشتن ششتری از زمین و بمقتضای بیعیه مزبور و در محل
 جواز البیع جواز زمین خواهد شد بیع و فوات الفظ فروختن و بیع صحیح شرعی نمودم بعینه همین عبارت باشد بعد از آن
 اینست که من بظرف ششتری قبول بیع مرقوم نمودم و بعد تقریر عقد بیع بطریق ثانی و فوات الفظی طرفین شرط مقرر گردید که
 اگر من در آخر سال ششم از تحریر و توثیق بیع اسلخ یکصد و پنجاه روپیه بخاک شش بلعیه بطوریکه قبض و تصرف خود را در
 ششتری و این کرده و هم بپنجین و فوات الفظ و تصرف ششم و اگر در آخر سال ششم بیع مذکور و من بپنجین و بیع
 که من بپنجین بیع مرقوم باقی مانده اند از ششتری من و اگر در آخر سال ششم بیع مذکور و من بپنجین و بیع
 مذکور و دعوی نماید و بیع باشد که در روز ششتری مذکور و هم که اگر در میان شش سال بیع مذکور و بیع مذکور و ششتری مذکور و هم
 تا شش سال مع منافع آن و قبض و تصرف ششتری مذکور و باشد و در وقت و این گرفتن بیع مذکور و هر قدر که باقی
 و قرض و نه منافع آن گردانای از نزد خود ششتری مذکور و او انامیم و دعوی از من حاصل آن نسیانم و بیع مذکور و
 حیل میان نیارم بنابراین این تبا که شرعی بصورت بیع و فوات نوشته داده شده که عند الحاح جهت باشد از تحریر و توثیق
 فلان ماه فلان سنه فلان بیع با لحوض همین عبارتست که بجای الفظ بائع و صاحب و در محل ششتری مزبور و
 و بمقتضای بیعیه مزبور و دعوی کلمه جواز البیع جواز البیة نویسنده بیع حیل نام و نیز که بر دو قسم است یکی بیعتی بیع
 شک فلان و له فلان ساکن بلده فلان ام چون سی سلامت غلام سیاه قام کو تادیک کشاد و پیشانی را این و بر
 آغاز تخمینا بهر شانزده ساله و مسماة مبارک قدم کنیز گندم رنگ کوتاه پیشانی دراز قامت قیاسا بن و ده سالگی
 هر روز خریدار بملوک خود را بعضی قیمت بقصد روپیه سکه رایج الوقت بدست فلان بن فلان فروختن و بیع قیمت شش تمام
 و کمال گرفته قبض و تصرف خود آورد و من بنابراین این چند کلمه بصورت بیعتنامه نوشته دادم که من باشد تحریر و توثیق فلان
 ماه فلان و سنه فلان و هم بیع خط شرعی که قاضی نویسنده اقرار معتبر بیع شرعی نمودم و بیع نام و نسب نمود
 فلان بن فلان مرحوم قوم فلان ساکن فلان بلده فی حال بیع اقراره برین وجه که سلامت نام غلام سیاه قام کوتاه پیشانی
 دراز قامت ریش و بر دست آغاز تخمینا بهر نوزده ساله ز خریدار ملوک خود را بعضی مبلغ بهشتاد روپیه سکه رایج الوقت
 چلن بازار بدست فلان بن فلان فروختن و بیع صحیح شرعی نمودم بیع صحیح شرعیان فلان بیع باقی از شرط
 مشخصه و عاری از عافی بطلان خرید ششتری مسطور بیع مذکور را از بائع مزبور بیع مرقوم و بائع مذکور باید گرفتن
 مبلغ قیمت بیع مذکور و قبض و تصرف ششتری مزبور نمود و ششتری مسطور را بعد از ای شش بیع مذکور را با قبض

این بیع نام و نسب
 و فوات الفظی طرفین
 شرط مقرر گردید که
 اگر من در آخر سال
 ششم از تحریر و توثیق
 بیع اسلخ یکصد و
 پنجاه روپیه بخاک
 شش بلعیه بطوریکه
 قبض و تصرف خود را
 در ششتری و این
 کرده و هم بپنجین
 و فوات الفظ و تصرف
 ششم و اگر در آخر
 سال ششم بیع مذکور
 و من بپنجین و بیع
 که من بپنجین بیع
 مرقوم باقی مانده
 اند از ششتری من و
 اگر در میان شش
 سال بیع مذکور و
 بیع مذکور و ششتری
 مذکور و هم تا شش
 سال مع منافع آن
 و قبض و تصرف
 ششتری مذکور و
 باشد و در وقت و
 این گرفتن بیع
 مذکور و هر قدر
 که باقی و قرض و
 نه منافع آن
 گردانای از نزد
 خود ششتری
 مذکور و او
 انامیم و دعوی
 از من حاصل
 آن نسیانم و
 بیع مذکور و
 حیل میان
 نیارم بنابراین
 این تبا که
 شرعی بصورت
 بیع و فوات
 نوشته داده
 شده که عند
 الحاح جهت
 باشد از تحریر
 و توثیق

فضیلت پناه صلح شاه فلان موانعی چهل یکجمله را بنویس که موافق فرمان سلطانی باشد و موضع معلوم نگردد فلان
مقرر است شایسته حال تحریر می و قائم و مقرب و قابل است تصحیح نامه سابق بدست دار و بنا بر آن آنچه نگردد بطریق
تصحیح نامه نوشته شد صورت حال محسب فرستید و در این آنکه بتاریخ فلان ماه فلان روز فلان سنه فلان قمر
نیم شب و سه بی فلان بقال بزدان انداخته و بقال مذکور را زخمی ساخته نقد و جنس برودنی آن چو کبریا را بقبضه
مذکور سرخ انداخته و موضع فلان علمه پکنه مذکور رسانیدند و مقدمان موضع مذکور بجهت آنکه نشان زدوان در راه مانده
نی شود رجوع نیارند و نه تعانه و از خبر یافته سواری برای احضار مقدمان موضع مذکور تعیین نمود و سواری خواست که تدارک
همراه آورد و درین ضمن هر زمان فلان افغان با شاره مقدمان با سواری مذکور متعدد جنگا شد و اگر چه سواری با خطه در آن
دست بسطج حاکم و لاک او شان از راه کوته اندیشی اسپ و سواری مذکور را مجروح و زخمی نمود و بدینا پنج برابری سواری
برسان اسپ نغم کاری رسیده است و متعنا چه میفرمایند علمای دین و عقیدان شرع متین و روح و رتی که سر برانند
دیگر از نتونی یا مقتول یا با کونگ البسل یافته شد و از جنازه بروی رود باشد یا نه بنویس و توجروا بچو اسب فلان
جنازه رود است موافق این روایت **اِذَا جَدَّ مِنْ اَلْبَيْتِ اَقْلَ مِنْ نَصْفِهِمْ وَكَيْسَ فِيهِ اَلرَّاسُ لَا يَصِلُ عَلَيْهِ وَكَوْ**
نُوجِدَ اَلرَّاسُ وَجَدَهُ لَا يَصِلُ عَلَيْهِ وَكَوْ جَدَّ اَكْثَلُ اَللَّاهُ اَلرَّاسُ يَصِلُ عَلَيْهِ وَفِي اَلْاَضْبَاعِ لَا يَصِلُ عَلَيْهِ عَلَى بَعْضِ اَلْبَيْتِ عَشْرِي
يُزِيدُ اَكْثَرَهُ فَاِنْ عَصَى عَلَى بَعْضِ اَكْثَرُ عَلَى اَلْبَيْتِ عَشْرِي اَلْبَيْتِ وَكَيْسَ لِقِسْوَانٍ وَالتَّبَيَّانِ عَشْرِي اَلْبَيْتِ عَشْرِي اَلْبَيْتِ عَشْرِي
حکمت نامه باعث تحریر این مسطور مذکور و بعد الت عالییه مبدء فلان حاضر آمد میر کرم علی ولد فضل علی بن حسن
باجو و حاضر آورد و می رسید که علی بن فلان بن فلان را دعوی نمود بدین وجه که از ابائی عمل نواب فلان
مرحم مبلغان سنهائی بابت ملک و روزینه باشد که بستم بدین حاضر و باستم بدین محضر مقرر بود و چنانچه ابائی
آنچه از مسطور وصول می شده نصی می آن پدر می گرفت و نصف دیگر نوشته مذکور بعد چند بجای نام پدر رسید
کرم علی مسطور هم کرم علی باشد که بستم بدین و در وقت بستم بدین حاضر و رسید کرم علی ابائی حاضر می گرفتیم تا این حال که
بر روی گرفتند و بعد وفات پدرم بموجب حصه پدر خود من حاضر و رسید کرم علی ابائی حاضر می گرفتیم تا این حال که
سنه فلان است و در دفتر والی ملک مبلغ مسطور و تمام پدر من حاضر و من حاضر و رسید کرم علی ابائی حاضر می گرفتیم تا این حال که
می شود و در دفتر ابائی و مسطور فلان میر کرم علی مسطور قاقو یافته افترا بندهی نموده بر من حاضر و دعوی کرده که
بمبلغ منمائی اصلا حق او نیست درین هر دو ریاست بدین طور گرفته می آید اگر چه ابکاران سرکار است

[illegible]

CALL No. {

4915 5814

ACC. NO.

18994

AUTHOR

Public

TITLE

Public

Class No.

Book No.

Author

Title

Borrower's No.	Issue Date	Borrower's No.	Issue Date

AT THE TIME

MAULANA AZAD LIBRARY ALIGARH MUSLIM UNIVERSITY

RULES:—

1. The book must be returned on the date stamped above.
2. A fine of **Re. 1-00** per volume per day shall be charged for text-books and **10 Paise** per volume

